

Giới thiệu Gia Sư Băng Giá

Bạn đang đọc truyện Gia Sư Băng Giá của tác giả Thảo Nhi trên website đọc truyện online. Lê Anh(LA): Là nhân vật tôi, rất cá tính, có khuôn mặt cực kì baby nhưng rất lạnh lùng, là quán quân katate nhiều năm liền. - Tường Vi(TV): Là em họ của LA, rất xinh gái nhưng không lạnh lùng như chị gái của mình. - Ngọc Lan: Bạn của LA ở ngôi trường mới, hiền lành đáng yêu. - Gia Kiệt(hấn): Là hotboy của trường XX, rất đẹp trai, nhà giàu, học giỏi, là ước mơ của bao người. - Gia Hoàng: Là em họ của của Gia Kiệt nhưng vì học cùng trường nên rất thân với Gia Kiệt. - Huỳnh Anh: Là hot boy của trng` XX, siêu karate

Bạn đang đọc truyện *Gia Sư Băng Giá* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 1: Rời Khỏi Nhà

Tôi không biết nói 2 tiếng “bố mẹ” từ rất lâu rồi. Tôi sống với dì. Dì cũng như là mẹ của tôi, nuôi lớn tôi. Mãi sau này tôi mới biết Bố mẹ mình mất trong 1 vụ tai nạn, lần đó cũng cướp đi người chồng đi yêu quý nhất. Dì có 1 người con cũng bằng tuổi tôi tên là Tường Vi. 2 chị em chúng tôi thân thiết từ nhỏ. Cũng vì thế mà dì hok đi thêm bước nữa mà cứ ở vậy nuôi 2 chị em tôi lớn khôn. Dì tôi làm tư nhân, còn kinh doanh về cái j thì tôi hok biết vì dì hok bao h kể cả, cứ mỗi lần tôi hỏi thì dì lại đánh trống lảng nên đó cũng đc coi là 1 bí mật mà sau này tôi mới biết. Tôi sống hạnh phúc trong ngôi nhà trong gđ nhỏ của mình thật hạnh phúc và tràn ngập nụ cười. Tuy vậy tôi vẫn buồn, trầm cảm, cũng từ đây tôi rất lạnh lùng, dù cho khuôn mặt tôi có baby đến đâu thì về lạnh lùng của tôi cũng che giấu đi tất cả. Chẳng ai có thể biết tôi đang nghĩ j từ TV.

1 ngày dì kêu 2 tui lại và bảo:

- LA, TV, 2 con đã lớn, lớp 10 r` còn j. Ta muốn 2 con lên thành phố mà học, ở đó 2 con sẽ đc PT hết khả năng của mình, còn ở đây trên mảnh đất nông thôn hạn hẹp này 2 con sẽ bị kìm ***.

Dứt lời 2 chúng tôi không hẹn nhưng cũng đồng thanh:

- Há? Cái j? Không thể nào.

- Ta đã quyết định r`, 1 tuần nữa 2 con sẽ đi. Dù 2 con có chống đối cỡ nào thì ta cũng quyết định r` k thay đổi đc đâu

Khi chúng tôi còn ngạc nhiên hết cỡ mắt chữ a miệng chữ o thì dì lại tiếp lời:

- Hàng tháng dì sẽ gửi tiền đều, nhưng dì chỉ gửi ¼ chi phí thôi, còn phần còn lại 2 đứa tự lo liệu nhá.

Vẫn là câu đó:

- Há? Cái j? Không thể nào.

- Có nghĩa là tụi con phải đi làm thêm á.– TV rụt rè lên tiếng.

- Ủ- Dì đáp rồi đi về p`

Tôi buồn và đi ra sau nhà, nơi mà mỗi lúc buồn tôi hay ngồi đó. Tôi khóc, khóc cứ như chưa bao h đc khóc, 2 hàng nc mắt cứ chảy ròng ròng. “Tại sao vậy? Tại sao lại thế? Không lẽ dì không thương tôi nữa”- Tôi thầm nghĩ.

Tôi sinh ra và lớn lên ở đây đã lâu lắm r`, đã gắn bó lâu lắm r`, làm sao tôi có thể đến nơi khác đc chứ. Suy nghĩ 1 hồi tôi tiếp đi bên tảng đá. Trong lúc tôi ở sau nhà thì TV chạy đến bên dì thủ thủ:

- Mẹ ơi con có chuyện muốn nói.

- Ủ nói đi, mẹ nghe.

- Từ nhỏ đến h, chị Anh rất lạnh lùng, tuy cứng cỏi, mạnh mẽ nhưng không có mẹ liệu chị có thể tiếp tục như thế đc k? con sợ chị ấy sẽ suy sụp vì chưa bao h rời khỏi ngôi nhà này cả.

- Ủ mẹ biết chứ, nhưng nó lớn r` nó cần tự lập, mẹ k muốn nó dựa dẫm vào mẹ mãi như vậy đc.

Nó lùi thui ra sau nhà, thấy đôi tôi đag ngủ, nó liền kê đây”

- Chị Anh à đây đi em có chuyện muốn nói

Nghe thấy, tôi liền bật dậy

- Ủ, sao em

- Em biết là chị đang rất buồn nhưng chúng ta phải chiều theo ý mẹ thôi, mà biết đâu ở đó cuộc sống của chúng ta sẽ khác thỳ sao. Mà chúng ta cũng cần phải cho mẹ em thấy chúng ta giỏi lắm chứ- Nó nháy mắt.

- Ủ, tôi cười xòa. Rồi hai chị em vào nhà

Bạn đang đọc truyện *Gia Sư Băng Giá* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 2: 1 Tuần Chia Tay

Vì là Hotgirl nên tôi có rất nhiều anh chàng theo đuổi, có 1 số người đã ngỏ lời với tôi nhưng đều bị tôi từ chối. Không giống như nhà hay cười hay nói, trên trường tôi rất lạnh lùng, đặc biệt là rất ít cười. Hiếm ai thấy nổi nụ cười của tôi cho dù là tôi đang đi cạnh TV. Nhưng không phải vì thế mà tôi k có bạn. Tôi có 1 nhóm bạn(thật ra là chỉ vài ba đứa mà toàn là gái) Hôm nay đến trường tuy buồn nhưng mặt tôi vẫn lạnh tanh. Đến lớp, ngồi phịch xuống ghế, chưa j đã có đám ng bu quanh lấy tôi(Vì tôi là HotGirl của trường mà) Tôi bực mình quát to:

- Cút hết đi! Đi nhanh trê' khi tôi nổi giận đó(nổi giận r' con đâu)

Như hiểu đc ý tôi, bọn họ tản ra hết còn mỗi đám bạn của tôi.

- Nay, mày sao đấy- Lan hỏi.

- Tao có chuyện muốn nói với bọn mày- Khuôn mặt vẫn lạnh băng

- Chuyện j nói đi- TV nhanh nhẩu

- Mày im đi, mày cũng bít chuyện đó còn j- Tôi giận dữ

Nó như hiểu ra đc điều j chạy đến bên tôi, ngồi ngoan ngoãn như 1 con mèo.

- Thôi nói đi xem nào- Phương nói

- Tao với TV sắp chuyển lên tp học r', chắc k về đây nữa đâu

Tụi nó há hết mồm ra. Trông có vẻ còn ngạc nhiên hơn là lúc chúng tôi bít chuyện nữa.

- Thật sao? Thế bao h mày đi – Lan hỏi

- Tuần sau

- Thật chứ? Ôi trời ơi, thế là trường ta mất 2 hotgirl r'

- Mà mày chuyển vào tp nào?

- HCM

Tụi nó xúm vào hỏi tôi đủ điều khiến tôi k bít trả lời sao cho hết liền bỏ đi. Như hiểu ý tụi nó chẳng bám theo tôi làm j. Chỉ có Tv là lẻo đẻo theo thôi.

- Chị À, em bít là chị buồn nhưng chị phải cố gắng lên chứ.- Nó giảng giải

- Tao bít r', mày im đi – Tôi quát.

Về đến nhà với tâm trạng nặng trĩu, nhìn bữa ăn mà di tôi soạn ra mà tôi k muốn ăn liền chạy vào p'. R' nc' mắt tôi cứ thế tràn ra giàn giụa. Tôi k muốn ai thấy tôi khóc cả vì trê' h tôi rất cứng cỏi, mạnh mẽ. Một quá, tôi thiếp đi và chẳng bít j nữa.

Khi đi tôi bước vào p', tôi chợt tỉnh dậy. Ôm lấy di tôi hỏi:

- Sao lại thế, di k thương con nữa sao?

- Không có con đừng hiểu nhầm, di cũng chỉ muốn tốt cho con thôi, sau này con sẽ hiểu.

- Vâng ạ- Tuy vâng nhưng lòng tôi vẫn nặng trĩu.

Thời gian trôi qua thật là nhanh mới đó mà đã 1 tuần. Trong 1 tuần đó trong đầu tôi lúc nào cũng như có bão, chỉ có con TV là vẫn bình thường, nhìn nó là tôi bức xúc.

Bây h chúng tôi đã ở sân bay, và cũng gần đến chuyến bay của 2 chúng tôi.

- 2 con cứ yên tâm mà đi, đừng lo cho dì, bên đó có ng bạn của dì đã lo xong thủ tục nhập học và nhà ở cho 2 con r' 2 đứa không cần thường xuyên gọi cho dì đâu khi nào cần thì mới gọi thôi nha, còn bình thường dì sẽ gọi cho nhá.

- Vâng ạ- 2 chúng tôi đáp.

- À...mà....LA này.

- Dạ có chuyện j k dì, mà sao dì ứng thế.

- Nếu ... sang đó...mà...con có ...gặp...ng...ng thân thì..

Chưa để dì nói hết câu tôi đã nhảy vào

- Cái j? Ng thân ư? Dì đang nói cái j vậy, ngoài cái gđ này ra con còn ai đâu nữa mà ng thân. Con chẳng còn ai cả.

- Ủ, dì đùa con đấy- Dì cười

Thật ra, dì có bí 1 bí mật nhưng vì 1 lí do nào đó mà dì k thể nói và tôi cũng k quan tâm lắm j cả.

Đã đến h chúng tôi tạm biệt và lên máy bay. tV cứ thút thít hoài trong khi tôi lạnh tanh. Tôi khuyên nó ngủ đi 1 lát cho đỡ buồn. Rồi cũng đánh 1 giấc ngon lành(Thật ra thì cũng chẳng ngon lành lắm)

Bạn đang đọc truyện *Gia Sư Bể Giá* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 3: 1 Cuộc Sống Mới

Khi rời khỏi sân bay, chúng tôi đi 1 ng phụ nữ(là bạn của dì tui) chờ đến nhà mới. khi xe dừng trc' 1 ngôi nhà 2 tầng rộng lớn, chúng tôi k tin vào mắt mình nữa. Cả 2 đứa đều tròn xoe mắt nhìn.

- Đây là ngôi nhà của 2 cháu, cứ tự nhiên nhá. Thôi 2 cháu vào nhà đi.

2 chúng tôi lao thật nhanh vào nhà, ngôi nhà quả thực rất to và rất đẹp. Nó còn đẹp gấp mấy lần ngôi nhà của chúng tôi ở dưới quê.

- Đây là ngôi nhà mà dì cháu đã mua, mọi thứ đều do dì cháu chuẩn bị hết đấy. Thôi 2 đứa lên lầu tắm rửa đi r' xuống đây cô chờ đi vài vòng.

Chúng tôi tắm rửa thật nhanh và thay đồ của mình mà vẫn chưa chú ý đến cái j hết. Xong, chúng tôi ủa ra khỏi nhà và leo lên chiếc ô tô ngay. Chiếc xe ô tô lại bon bon trên đg' rồi dừng lại trc' 1 ngôi trường to lớn.

- Đây là ngôi trường mà các cháu sẽ đến học vào ngày mai.

- Thật sao ạ- 2 chúng tôi nhác nhìn

- Ủ, về thôi- cô cười. Rồi cô đưa cho chúng tôi 2 bộ đồng phục của trg'

- Vâng ạ, chúng cháu xin ạ- TV lễ phép

Chúng tôi trở về nhà, đứa nào đứa nấy thờ hỏn hển.

- Vui quá chị nhi, ở đây sướng thật đấy, còn sướng gấp mấy lần ở dưới quê mình đấy chứ.

- Ủ- Tôi vẫn lạnh tanh

2 chúng tôi tham quan hết ngôi nhà và k ngờ rằng dì tôi lại giàu đến thế. Tivi, tủ lạnh, máy giặt, điều hòa,... tất cả đều có cả. Chúng tôi h chẳng khác mấy tiểu thư nhà giàu ấy chứ (đúng thế còn j). 2 chúng tôi chạy lên p' mở tủ đồ ra và... Cả 2 đều trở mặt lên nhìn vì có rất nhiều quần áo đẹp vừa size.

2 chúng tôi mỗi đứa 1 p` mặc dù đã quen ngủ chung giường r` nhưng vẫn thích thể này hơn. Tôi k ngờ nhà di mình lại giàu thế, vậy mà trc` h tôi chả bít j hết. Tôi hôm đó chunhs tôi tự chiêu đãi mình 1 bữa thật thịnh soạn(vì trong tủ lạnh đã có tất cả). Ăn xong 2 đứa dọn dẹp thật sạch sẽ rồi ngồi xem tivi (con gái mà). Bỗng nhiên TV hỏi:

- Thế chị đã nghĩ ra kế j để kiếm sống chưa.

Tôi mỉm cười:

- Ủ r`, còn mày?

- Em cũng r`

- Ủ thế mỗi đứa 1 việc nhá

- Thế chị làm j?

- Tao làm gia sư, còn mày?

- Hi hi, em làm phục vụ.

- Cái j? phục vụ á?

- Vâng, ở quán cafe.

- Mày làm cái đó có đc k đấy.

- Hi hi.Đc chứ. Thế chị định làm gia sư bằng cách nào?

- Với chỉ số IQ cao ngất như tao thỳ làm gia sư là hợp nhất

- Ủi chà, tăng bốc gē nhĩ, nhưng làm sao chị tìm đc nhà mà làm gia sư.

- Tao có nhờ bạn tìm nhà hộ, lo j.

- Hi hi, à mà chị LA này, em có chuyện hỏi chị xí đc k?

- Thỳ mày cứ hỏi đi

- Tại...tại sao chị lại...lạnh lùng thế?

- Sao lại hỏi tao thế? Hồi h mày có hỏi bao h đâu

- Thì chị cứ trả lời đi

- Vì...Vì tao hận đời- Giọng tôi lắng xuống- Tao...tao k có bố mẹ, tao buồn, thế thôi.

- Vậy sao?

- Chứ mày nghĩ tao sao?

- Hi hi, k có j đâu. Mà cũng muộn r` 2 chị em mình đi ngủ đi.

- Ê- Tôi gọi

- Hà? sao chị

- Mỗi đứa mỗi p` đấy, đừng có bon chen nhá

- Hi hi (cười hoài) em bít r`

Thế là cả 2 về p` của mình, tôi liền gọi ngay cho đứa bạn của mình và nhờ nó liên hệ. Sau 1 vài phút thì nó gọi:

- Xong r` đó pà yên tâm đi chút lên Emall là có địa chỉ á, mà chỗ mày sao r`

- Tao bình thường thôi mày đừng lo, mà làm gia sư nhà đó có đc ko đấy- Tôi hỏi

- Chắc chắn là đc, nhà này có quen với tao, tao mà đã giới thiệu cho thỳ chỉ có OK trở lên nhá.

- Chà tăng bốc gớm nhỉ, mà nhà đó sao mà kể tao nghe đi.
- Nhà đó giàu lắm, có 4 ng. bố mẹ, anh trai và em gái, mà làm gia sư cho đứa em gái
- Trời ạ, k lẽ tao làm gia sư cho thằng anh trai kia hả.
- Hi, ừ thế thôi nhá tại tao cũng chỉ biết đc đến đó thôi, mà ngày mai bắt đầu nhá thôi mà ngủ sớm đi, bye mà
- Ừ Bye mà

Tôi vui mừng vì đã tìm đc việc oy. Nằm trên chiếc giường rộng vô cùng thoải mái tôi đánh 1 giấc ngon lành.

Bạn đang đọc truyện *Gia Sư Bổng Giàu* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 4: Ngày Đầu Tiên Đến Trường Mới

Sáng hôm sau, mọi thứ đã chuẩn bị sẵn sàng thì chiếc xe ô tô dừng trc' nhà tôi chắc chắn đó là xe của cô Kiều r', mặc bộ đồng phục mà hôm qua cô đưa, 2 chúng tôi vội chạy ra ngay kéo cô chờ.

- Chà chà, tụi này trông có vẻ xinh gái lắm nhỉ, chắc vô đó làm hotgirl lun quá.
- Cái cô này, đừng có đùa nữa mà.
- Hi, ủa mà sao con pé kia lạnh lùng thế cười lên coi nào – cô ấy đang ám chỉ tôi.
- Thôi đi thôi cô, chị ấy là vậy đó.
- Ừ, thỳ đi.

Ngồi trong xe tôi hồi hộp lắm, k biết ngôi trường tôi học sẽ ra sao đây.

- 2 đứa có biết ngôi trường đó toàn cho danh giá hoặc giàu có mới đc vô học đó, di tụi bay giàu lắm nên mới cho tụi bay vào đó học đó. Ở đó tiền học phí cao lắm, hình như là mỗi tháng mười mấy triệu á.- Cô nói lun 1 tràng.

2 chúng tôi mở to nhìn nhau, không ngờ chuyện lại thế.

- Kít, đến trg' r' mời 2 tiểu thư xuống giùm tôi cái.

Chúng tôi bước xuống và nhìn vào trường và...

- Chuyện j thế này- Tôi hét lên.

Trc' mặt chúng tôi là hàng trăm người đang đứng trc' sân trường rộng lớn, họ xếp thành hàng và chừa lại 1 khoảng trống cho chúng tôi vào, trông mặt ai cũng có vẻ hồ hởi lắm.

- Trg' này là vậy đó cháu ạ, 1 khi có hs mới chuyển vô là lại thế cả, thôi 2 cháu vào đi.
- Vâng ạ.

Loa..Loa..Loa

Tiếng từ cái loa to của trg' vang lên:

- Cả trg' trật rự, hôn nay chúng ta đón chào 2 bạn học sinh mới là Lê Anh và Tường Vy sẽ vào lớp học chuyên Tiếng Anh 10A1, đề nghị các em chào mừng.

Đó là tiếng của thầy HT. Dứt lời, 1 tràng pháo tay thật to vang lên. 2 chúng tôi bước vào sân trg', bỗng nhiên cả trg' "ồ" lên to tướng. Tôi thì vẫn thế, lạnh lùng là trên hết, chỉ có con TV là cười toét mồm.

- Ô, 2 con bé kia xinh nhỉ.

- Ủ, k biết nó con nhà ai mà baby thế.
- Chắc cạnh tranh với 5 NO nhà ta đây.
- .....

Nhiều và nhiều câu nói tương tự như thế vang lên.

2 chúng tôi bình thân đi hết con dg' tr' bao ánh mắt của rất nhiều người. Phía cuối con dg' có 10 ng, nghe nói là 10 NO của trg'

Thầy HT bước ra và nói:

- Chào 2 em
- Dạ, em chào thầy.
- Ủ, xin g với 2 em, đây là 10 NO của trường chúng ta.
- Trông ai cũng xinh hết chỉ nhĩ- TV thù thi.
- Cũng bình thường thôi mà.
- Chúng ta có 5 NO các bạn nam và 5 NO các bạn nữ. Thôi các em chào nhau đi.
- Vâng ạ- tôi đáp, mặt vẫn lạnh băng.

Tôi bước tới và nhìn sang bên hotgirl

- Chào- NO1 Khánh Phuong nhìn tôi cười.
- Ủ chào, tôi thân nhiên đáp

Nhìn sang bên hotboy

NO1- Gia Kiệt là 1 chàng trai cao to, đáng chuẩn nhưng rất kiêu ngạo, nhìn tôi cười:

- Này cô bé, chuyên Tiếng Anh hả, chắc siêu Tiếng Anh lắm nhĩ. Thử nha Hello, Can I kiss you, OK

Tôi ngạc nhiên lắm nhưng trấn tĩnh lại đc

- Chào, tôi lạnh lùng đáp như k để ý đến câu nói khi nãy.

Anh ta có vẻ giận dữ sau câu nói của tôi.

Rồi cứ dần dần như thế, tôi chào hẳn 10 người, tôi cũng chẳng ưa j họ vì họ quá kiêu ngạo. Rồi cô Kiều về, cô dặn chúng tôi chờ vì cô sẽ đón. Chúng tôi vào lớp. cô CN xếp tôi ngồi cạnh 1 con nhỏ cũng dễ thương nhưng k kiêu ngạo như những đứa khác. Còn nhỏ TV thì đc ngồi cạnh NO2- Gia Hoàng, nhìn mắt con bé sáng rực (đc ngồi với hotboy mà lị)

Tôi đưa ánh mắt lạnh lùng của mình nhìn quang lớp, k giống với lớp học cũ của tôi lắm, khác rất nhiều. Tôi nhìn cô bạn ngồi cùng. Thấy tôi nó liền bắt chuyện:

- Chào...bạn...bạn tên...j thế?

Nhìn thấy nó ấp úng, tôi bỗng xịt cười. Đó cũng là nụ cười đầu tiên của tôi với ngôi trg' này. Thấy tôi cười, mắt nó sáng lên, ngạc nhiên lắm ý

- Sao bộ tui cười lạ lắm hay sao mà ngạc nhiên thế- Mặt tôi lại lạnh lùng như bình thường
- À..Ồ...k, tở k có ý đó đâu

Tôi lại cười, k hiểu hôn nay là ngày j mà tôi cười nhiều thế(óc 2 lần chứ mấy)

- Tui tên Lê Anh, còn bạn
- Ủ... mình tên Ngọc Lan
- What? Ngọc Lan ư- Tôi nghe mà như bị sock
- Ủ sao thế

- À k có j đâu

Thật ra ng bạn trc' của tôi cũng có tên là Ngọc Lan, nó làm tôi nhớ đến nhưng ng bạn của tôi ở dưới quê.

- Thế mình làm bạn nhé- Nó bảo

- Ủ- Tôi lạnh lùng đáp- Ở cái trg' này tôi chẳng ưa nổi ai cả nên có cô làm bạn vẫn tốt hơn.

- Thật sao, tốt quá cảm ơn bạn nhé

- Ủ k có j

Rồi 5 tiết học trôi qua thật nhanh. Đã đến lúc tôi đc về. Tôi và TV nhìn quanh vẫn chưa thấy cô Kiều đâu cả. Đang ngó nhìn quanh thì tôi đụng phải 1 ng. Chưa kịp làm j thì đã bị anh ta quát

- Cô làm cái j đó, bộ k nhìn dg' à.

Lúc này tôi mới ngược lên nhìn và thấy đó là NO 1- Gia Kiệt.

- Ô thì ra là anh NO1 à, khi nãy tôi định xin lỗi nhưng nhìn cái mặt của anh tôi k chịu đc nên thôi. Với cả rõ ràng là anh đâm vào tôi r' con đòi hỏi j nữa- Tôi nói luôn 1 tràng.

Vừa lúc đó thì xe của cô Kiều tới nên chúng tôi về borlaj' thẳng cha đứng ngơ ngác.

Cô Kiều đưa chúng tôi về và bảo:

- Từ h cô sẽ k chờ 2 cháu nữa mà có 1 tài xế riêng đưa đón 2 cháu, đó là do mẹ cháu thuê đó- cô đưa cho chúng ôi SĐT của bác tài xế r' nói tiếp- thế 2 cháu có cần ng giúp việc k co tìm cho.

- Dạ thôi ạ- TV nhanh nhẩu.

- Ủ thế thôi cô về dạy có j thì liên lạc với cô nhá- Nói r' cô đi luôn.

Bạn đang đọc truyện *Gia Sư Bãng Giá* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 5: Cô Nàng Gia Sư

Tối nay, tôi chọn cho mình 1 bộ quần áo vừa vặn, áo thun tinh nghịch + Quần kaki mát nhưng k quá cầu kì, cột tóc lên gọn gàng rồi mang 1 sổ sách vở cần thiết cùng 1 hộp bánh(dự dõ trẻ con mà). Rồi tôi chạy qua p' TV thấy nó đang sửa soạn, tôi cũng phụ nó 1 tay. R' tôi gọi cho bác tài xế nhờ bác đến chờ đi.

Sau 20' thì chúng tôi cũng xong, chạy xuống nhà thì thấy bác tài xế đã chờ ở đó từ bao h. Chúng tôi nhanh chóng ngồi lên xe và lên dg'. Xe dừng ở 1 quán cafe rộng rãi, thấy cũng đc nên tôi yên tâm đến nơi làm việc. Xe dừng trc' 1 ngôi nhà cao lớn, còn hơn cả ngôi nhà mà tôi đag ở. Nhìn cái bít ngay là nhà của ng giàu mà. Thấy tôi cô chủ nhà liền chạy ra, nắm tay tôi r' bảo

- Cháu là LA phải k- Cô nhìn tôi

- Vâng ạ.

- Ủ, cô là mẹ của bé My, cô nhờ cháu dạy dỗ con gái hộ cô.

- Vâng ạ.

- Ủ, mời cháu vào nhà.

Tôi theo cô tham quan ngôi nhà rộng lớn r' đến p' của bé My. Cô nói:

- My ơi, ra chào cô đi con

- Dạ, con chào cô
- Hi , cô ơi cháu chỗ đáng tuổi làm chị pé My thôi ạ- Tôi ngược ngược
- Ủ, sao cũng đc.
- Nhà cô bận lắm sớm tối tất baajk ai lo chuyện học hành của bé My cả, tất cả nhờ vào cháu hết nhà.
- Dạ, vâng ạ, nhưng cháu có nghe nói là cô còn 1 ng con trai nữa mà sao k nhờ anh ấy ạ?- Tôi hỏi.
- Ủ, đúng là cô có 1 ng con trai, nhưng cô k muốn xen vào chuyện của nó. Mà thôi, hôm nay cô làm quen với pé My đi, r` nai dạy nó cũng đc.
- Dạ vâng ạ.

Nói r` cô đi xuống nhà, để tôi ở lại với pé My, 2 chúng tôi mới gặp nhau mà có vẻ như thân lắm. Ở bên con pé tôi cảm thấy rất vui nên cười suốt thôi. Tôi nghe pé kể:

- Em có 1 anh trai, anh 2 thương em lắm, em muốn j anh ấy cũng chiều hết, em học lớp 3 oy mà chưa bị anh ấy mắng hay đánh lần nào cả. Mà anh ấy đẹp trai lắm, chị mà nhìn chắc mê lun á.
- Hi hi – Tôi cười- À mà anh em học lớp mấy r`
- Dạ lớp 11 ạ.
- Ủ vậy là hơn chị 1 tuổi. Mà thôi, cũng muốn r` chị về đây, hẹn tối mai gặp em nhé.

Tôi nói r` bước xuống nhà, chào cô chú r` ra về. Đợi mãi vẫn chưa thấy ai đến đón, tôi thấy sốt ruột. Đứng chờ 1 lát thấy có 1 chiếc xe ô tô tới và dừng ngay trc` chỗ tôi đang đứng. Thấy tôi, hấn ta quát:

- Cô là ai mà vào nhà tôi.

Tôi ngược lên nhìn thì lại là tên NO1 đáng ghét.

- Lại là anh à, tôi làm gia sư cho pé My, k biết kíp trc` tôi làm sao mà xui thế này đây.

Mà anh là ai mà nói đây là nhà anh?

Thấy hấn ta có vẻ ngạc nhiên lắm, tôi chẳng nói j mặt vẫn lạnh như băng. Tôi bỏ về nhà mặc anh ta vẫn ngo ngác. Về nhà thấy TV đã ở nhà r` tôi hỏi:

- Bác tài xế đâu r`?
- Bác ấy ốm r`, em cũng đi bộ về mà.

Tôi bỏ lên p`, đóng cửa lại. TV chạy theo tôi, thấy tôi lạ nó gõ cửa:

- Chị LA ơi. Chị có sao k?
- Tao k sao , mày để tao yên đi- Bực quá, tôi quát.

R` tôi mang sách vở ra học, mệt quá ngủ lúc nào cũng chẳng hay.

Bạn đang đọc truyện *Gia Sư Băng Giá* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 6: Ngày Thứ 2 Đến Trường

Sáng hôm sau, tôi tỉnh dậy thì thấy mình đang nằm trên giường, chắc TV đã vào p` và đỡ tôi lên giường ngủ (khổ thân con pé)

Tôi chuẩn bị sẵn sàng, đầu tóc, áo quần, sách vở, xuống nhà ăn sáng, thấy có đồ ăn đĩa trứng ốp la, tôi lao vào ăn ngay. Thấy tôi thế TV chạy lại:

- Ngon k?

- Bình thường- Tôi lạnh lùng đáp
- Thế trả lại đây- Nó giựt đĩa của tôi.
- Ko cho- Tôi giăng lại.

Ấn xong tôi và TV ra cổng thì cô Kiều bước tới đưa cho chúng tôi mỗi ng 1 cái hộp.

- Của di cho 2 cháu đây, nâng cấp lại mấy cái máy của tụi cháu đi.

Tôi mở ra thì đó là 1 chiếc Iphone, 2 chúng tôi trố mắt ra nhìn, k biết cô Kiều làm j nữa.

- Thế 2 đứa có định đi học k đây
- Dạ , có chứ- Chúng tôi giật mình và nhảy tót lên xe.

Đến lớp, thấy cả trg nhón nháo, nhất là khi thấy chúng tôi họ lại càng trầm trồ. Tôi k hiểu chuyện j liền tìm nhỏ Lan hỏi?

- Ê, có chuyện j thế?
- Có chuyện j đâu, trg` chuẩn bị xét lại các NO thôi mà.
- TRời ạ, có thể mà cũng xì xào.
- Nghe nói 2 bà cũng nằm trong top đc xét đó.
- Eo, có thể nữa hả, mà đưa bọn tui vào làm j, k tới lượt đâu.
- Biết đâu đc, nghe nói ngày mai là có kết quả đó.
- Mặc kệ, k quan tâm

Tôi bỏ về p` và k ngờ lại gặp ngay thẳng cha Gia Kiệt.

- Haizz, khô gê đi đâu cũng gặp- Nói r` tôi bỏ về p` nhưng chưa kịp bước thì.
- Ê, gia sư, cô đi đâu thế.
- Cái j? Ai cho anh gọi tôi là gia sư hả?
- Ồ thì cô k fai? Là gia sư nhà tôi sao- Hấn ta nói, mặt đỏ ửng
- Tôi chỉ làm gia sư cho pé My thôi, k liên quan j đến anh hết- Tôi chu mỏ
- Có liên quan chứ, tôi là anh của pé My mà.
- What? Cái j? Anh á? Người anh mà pé My nói là anh sao?
- Xem ra cô thiếu hiểu biết nhì

Tôi lờm anh ta 1 cái r` bỏ về p`. trg lớp cũng như ở ngoài, ở đâu cũng bàn tán xôn xao về chuyện xét lại NO hết. Tôi bực mình rút Iphone xem. Bỗng nhiên, Gia Kiệt đi ngang qua, thấy thế tôi liền cất ngay nó vào cặp, k ngờ hấn thấy đc (nhưng k thấy đc nó là Iphone) liền mĩa mai:

- Ủi chà, cô mà cũng có đt sao, mà cái loại quê mùa như cô thì liệu có biết xài k đấy. Thế cô có biết loại xịn nhất bây h là j k?
- Iphone trắng r` đến Iphone đen, mà ai bảo anh tôi là nhà quê chứ- Tôi lạnh lùng.
- Cô cũng biết cơ à, thế thì nhìn đây.

Hấn ta dơ chiếc Iphone đen rồi xịn tre` mặt tôi.

- Chỉ thế thôi sao – Tôi nhếch mép.
- Chứ cô nghĩ sao, cô có đc nó chưa mà bảo.
- Thế sao anh k xài Iphone trắng.- Tôi hỏi

- Cô nghĩ sao thế, loại đó đắt lắm, mà sao cô lại hỏi thế- Hấn hét toáng lên làm mọi ng chú ý vào tôi.

- Vậy thì nhìn đây.

Tôi dơ chiếc Iphone trắng của mình ra. Trông hấn lúc đó thật nực cười, mắt chữ a miệng chữ o. Mặt bắt đầu đỏ dần vì xấu hổ. Mọi ng bàn tán xôn xao

- Từ nay khi chưa bít trc' điều j thì hãy im mồm đi, đừng để mấy chuyện tương tự như thế này xảy ra nhá, tôi thấy xấu hổ thay anh đó- Tôi lạnh lùng nói r' bước ra ngoài. Tôi bị bao nhiêu ánh mắt sát thủ như chém vào ng, tôi bít họ k thể làm j tôi vì tôi đang ở trong top xét NO

- Grrrrr, cô cứ đợi đấy, tôi sẽ trả móm thù này- Vừa nói hấn ta vừa đập bàn 1 cái bộp rồ to r' ôm tay:

- Ui za, đau quá.

- Ê, anh sao đó- Tiếng NO2 Gia Hoàng

- Tức quá, tao phải trả thù thôi.

- Sao, có chuyện j?

- Tao bị con nhò LA cho 1 vố, xấu hổ chết đi đc.

- Hì, tùy anh thôi, thích làm j thì làm nhưng mà cẩn thận đấy, cô ta là quán quân karate nhiều năm r' đó

- Hà? sao mày biết đc?

- Ủ' thì con em nó ngồi cạnh em, nó bảo thế.

- Ủ'- Dù ừ ngưng hấn ta vẫn còn ngạc nhiên lắm.

Phải chơi cô ta 1 vố thật đau mới đc, vừa nói hấn ta vừa ra sau rg', tình cờ nghe đc cuộc trò chuyện của LA và NLan.

- Tôi mất ba mẹ ừ nhỏ, sống vùi đi và em họ TV á, nhà tôi ở dưới quê, ...

Hấn ta đứng bên và nghe tất cả. Anh bỏ đi khi cuộc trò chuyện vừa kết thúc.

- Ha ha LA ơi là LA cô sẽ bít tay tôi.

Bạn đang đọc truyện *Gia Sư Băng Giá* được tải miễn phí tại Ww.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 7: Trả Đũa

Trên đg' về tôi rút chiếc Iphone của mình ra nghe nhạc. Tất cả các bài hát tôi thích đều có trong này. Di chu đáo thật. Tôi cũng k ngờ rằng đi tôi lại giàu thế đến Iphone mà đi cũng mua đc. Về đến nhà, tôi kể chuyện sáng nay ra cho TV nghe. Nghe xong 2 chị em ôm bụng cười 1 trận đã đời

Tối hôm đó, tôi đến nhà pé My dạy học, k thấy hấn ở nhà, tôi cảm thấy thật thoải mái. Thế rồi cả buổi tối, tôi và pé My cứ quần quýt bên nhau vừa chơi vừa học thật vui. K hiểu sao mỗi lúc ở bên pé My tôi lại vui và cười nhiều đến thế.

Đến hết buổi tối, tôi bước về mà lòng đầy nuối tiếc, vẫn muốn ở lại đây. Đứng trc' cổng nhà, gió thổi mạnh làm tôi cảm thấy lạnh vì cứ nghĩ ngồi ô tô nên tôi k mặc thêm áo lạnh. Tôi run cầm cập chờ ng đến đón.

- Ê, gia sư, cô lạnh à?- Hấn ta nhìn tôi hỏi.

- Ủ', lạnh thì sao- Tôi lạnh lùng đáp.

- Thì đúng với bản mặt của cô chứ sao, ha ha

Nhìn hấn ta cười đến phát ghét, nhưng vì lạnh lắm nên tôi chẳng làm đc j. Bỗng nhiên tôi cảm thấy ấm ấm, nhìn lại thì thấy hấn ta đang ôm tôi. Giật thót mình quay lại tát anh ta 1 cái:

- Anh làm cái quái j đấy- Tôi trừng mắt

- Tôi có làm j đâu, thấy cô lạnh nên tôi ôm cô thôi mà hehe- hấn ta vừa ôm má vừa nói.

-Anh..

Nói r' tôi địnhh tát anh ta thêm cái nữa nhưng bị anh ta cản lại. r' 1 đồng nc' từ đâu đổ ào vào người tôi.

- Áaaaaaaaaaaaaaaaa- Tôi hét lên.

- Haha, gia sư oi là gia sư cô thấy lạnh k hả, lại đây tôi ôm thêm cái nữa.

Nói r' hấn bỏ vô nhà để lại tôi đang dờ khóc dờ cười. Cũng may vừa lúc đó bác tài vừa đến chở tôi về. Đến nhà tôi chạy ngay lên p' làm TV chưa kịp hỏi chuyện. Vì đag lạnh còn gấp nc' nên tôi có vẻ bị cảm

- Hắt xìiiiiiiiiii. ...

- Chị bị cảm r' đây, thuốc nè chị uống đi. Nói r' nó đưa tôi 2 viên thuốc. Tôi bỏ hết vào miệng r' nuốt.

- K bit số phận chị em ta ngày mai sẽ ra sao đây nhỉ?

- Chịu- nó r' tôi bỏ về p'.

Hôm sau, thứ 7 tôi k cần phải đến nhà hấn để làm gia sư nữa. Đến trg', tôi cảm thấy mệt, nhưng cũng cố gắng đến vì k muốn bỏ 1 buổi học nào(Hs Giỏi mà lị). Thấy chúng tôi, cả trg' bàn tán xôn xao. Gặp nhỏ Lan, tôi chưa kịp hỏi thì nó đã lên tiếng:

- Bà bit tin j chưa, chúc mừng pà nhá, NO1 năm nay chính là pà đó. NO2 là TV, NO3 là Khánh Phuong bị tụt hạng.- Nó nói luôn 1 tràng, hớn hờ đến phát ghét.

- Thật sao?- Tôi xụi xụi

- Đây, bà làm sao đó- Nó hỏi.

- Cảm nhẹ thôi mà, phải đến gặp thầy HT hỏi cho rõ đã. – Nói r' tôi kéo nó đi.

Thông tin có vẻ rất nhanh, đi đến đâu, ai cũng bàn tán xôn xao, họ cũng nhìn tôi bằng ánh mắt ghen tị. Khi đi qua 1 khoảng đất trống, tôi tình cờ nghe đc những lời chối tai(k phải là tình cờ mà họ cố tình nói to để tôi nghe thấy).

- Haizz, phải công nhận, ng có sự dạy dỗ của bố mẹ và ng k có # hấn nhĩ 1 trời 1 vực nhĩ.

- Ukm, đúng á, thật khổ thân cho những ai k có bố mẹ kề bên như mình, họ chắc cũng k từ tế j đâu nhĩ.

Tôi giật thót mình, 2 tiếng “bố mẹ” đối với tôi đã quá xa vời rồi. Bị đụng chạm vào nỗi đau của mình, tôi giận dữ quát lớn mặc kệ ng bạn đag đứng bên:

- Mấy ng nói cái j đấy hả?- Tôi trừng mắt trông đến phát sợ, bọn họ có vẻ sợ nhưng vẫn nói:

- Ôi NO1 của chúng ta đây mà, mà cô làm j ở đây, tôi có nói j đến cô đâu, tôi chỉ xót thương cho những ng k có bố mẹ thôi mà.- Nó biện minh.

- Xót thương này...- Nói r' tôi tát hấn 1 phát r' xông vào đập cho bọn chúng 1 trận toi bồi. Nhìn cảnh bon nó co giò, chạy lẹ, cả tôi và nhỏ Lan k thể nhìn cười đc. Tôi lại tiếp tục đến p' thầy HT, tôi lại tình cờ nghe đc(lần này là tình cờ thật) những tiếng thủ thi nhỏ của 1 nhóm hs(tại thính ghê)

- Ê này, tao nghe nói NO1 LA k có bố mẹ thì phải- HS1

- Chắc k đó, mà này nghe tin đó ở đâu? – HS2

- Thì bọn bạn tao nó bảo NO1 Gia Kiệt bảo nó thế mà. Mà LA cũng góm thật, cho bọn chúng 1 trận toi bồi, te tua – HS1

- Vậy sao.....

Nghe tới đó, tôi đã giận sục sôi, xông xộc chạy đi bỏ mặc bạn mình.

- Ấy, chạy đi đâu đó, đợi với- Lan hét.

- Tìm hấn- Tôi đáp.

Vừa nói xong thì thấy hấn ngay trc mắt, tôi xông vào tát hấn ta 1 phát rõ đau giữa đám đông.

- Cô...cô...làm cái trò j đấy- Hấn hỏi.

- Câu đấy phải để tôi hỏi mới đúng, anh làm cái trò j đấy?- Tôi trừng mắt.
- À, chuyện đó hả. Hi có j đâu mà cô em nóng thế.- Nói r' hấn đưa tay vuốt tóc tôi. Tôi lại dơ tay ra định tát cái nữa thì hấn ta cản lại:
- Cô... làm j đấy- Mặt hấn ta có vẻ giận dữ thật
- Cô nhìn lại mình đi, dù cô có tát đc tôi thì cô cũng k phải là mợ cô cha mẹ sao, khổ thân cô thật đấy, haizz- Hấn ta nhấn mạnh từng chữ.
- Anh quá đáng lắm, tôi nói r' chạy đi.

Tôi bỏ cả buổi học hôm đấy. Tôi cứ đi lang thang thần thờ như 1 con ngốc. R' bỗng nhiên sấm chớp ùng ùng r' mưa, tôi bắt đầu sợ, trời xé chiều, những hình ảnh ngày hôm đó lại hiện về. Tôi khóc...khóc....và khóc.....

Bạn đang đọc truyện *Gia Sư Băng Giá* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 8: No3 –Huỳnh Anh Xuất Hiện

-----Quá khứ: 10 năm về trc'-----

Lúc đó tôi chỉ 6 tuổi, hồn nhiên, vui tươi trong sự dạy dỗ của bố mẹ. Hôm đó, bố mẹ tôi và dượng của tôi đi làm về muộn, k giống như TV ngoan ngoãn ở trong nhà đợi, tôi nhất định phải ra trc' cổng chờ. Hôm đó trời cũng xé chiều và mưa tầm tã cùng với sấm chớp như thế. Tôi cầm dù kiên nhẫn đứng đợi họ về. Thấp thoáng thấy chiếc xe ô tô của họ từ phía xa, tôi đã reo lên:

- Bố mẹ kia, di ơi họ về r'- Tôi vui mừng khôn xiết.

R' bỗng nhiên từ đâu, 1 chiếc xe tải đi ngược chiều lao tới, đâm phải chiếc xe của họ làm xe bị lật và.....

- Ba mẹ ơi, tôi hét lên và lao qua đg' (hên lúc đó k có xe). Lúc đó cả TV và dì cùng chạy ra.

- huhu ba mẹ ơi, ba mẹ bị làm sao thế này, tỉnh dậy đi. Asaaaaaaaaa di ơi, máu...máu di ơi. Híc híc- tôi nấc lên.

Tiếng tôi hét thật to và vang lên mãi tận trời xanh. Tôi theo xe cứu thương đến bệnh viện. Tôi vẫn khóc, khóc hết nước mắt r' vẫn xụi xụi. Họ đưa 3 ng cô 3 p' nào đó. Chờ 1 lúc cả 3 ng ra nhưng trên ng họ phủ 1 chiếc khăn màu trắng.

- Tôi rất tiếc, nhưng chúng tôi đã cố gắng hết sức, chúng tôi k thể làm j hơn.

- Họ...họ...họ đã...chết ư?- tôi nấc lên.

- Anh chị ơi, chồng ơi- Dì khóc

- K đc, ba mẹ là của cháu, họ còn sống, họ chưa chết đâu- tôi gào thét trong khi TV thì chỉ biết thút thít....

-----Trở về hiện tại-----

Đầu óc tôi quay cuồng, mắt lão đảo. Trời vẫn mưa to. Tôi khóc, khóc và khóc rất nhiều. Ngồi gục bên 2 cái cây, tôi thút thít.

- Tại sao, tại sao 2 ng lại bỏ con mà đi.- Tôi buồn đến nỗi bao nhiêu nc' mắt cứ tuôn ra mắt.

- Ê, cô em, làm j mà khổ thân thế này, ngồi 1 mình ở đây, k sợ à, đi chơi với bọn anh đi.

- Tránh ra, mấy ng đi hết đi- Tôi hét

- Chà, trông cô em xinh thế mà sao dữ thế, thôi đi với bọn anh 1 lát thôi.

Nói rồi bọn họ cứ đưng vào ng tôi, nắm tay tôi lôi đi.

- Bỏ tôi ra -tôi quát.

- Không đời nào đâu cô em ạ.

Tôi giăng co, vật vờ với đám ng này 1 lúc thì cũng mệt lử, đến lúc tưởng chừng như kết thúc thì ở đâu 1 anh chàng xuất hiện. Nắm lấy tay tôi giật lại, đặt tôi ngồi xuống r` tay k chiến đấu với bọn họ. Anh ta có vẻ rá giỏi võ, k thua kém j tôi. Một lúc sau thì anh ta đã thắng, bọn kia co giò chạy.

- Cô k sao chứ- Anh ta hỏi.
- Sao nhìn anh quen thế nhỉ, hình như tôi gặp anh ở đâu r` thì phải- Tôi thắc mắc.
- Chào NO1, tôi là NO3 Huỳnh Anh đây – Anh ta cười, 1 nụ cười siêu đẹp trai.
- À ừ nhớ r`.
- Mà cô làm j ở đây, k về nhà sao?
- Thì tôi đang trên đg` về mà(thật ra là bị lạc đg`)
- Cô có sao k, hay để tôi đưa cô về nhé.
- Cảm ơn, tôi k sao, tôi tự về đc, thôi anh về đi.
- K đc, để cô thế này làm sao tôi yên tâm đc chứ.
- Mặc kệ tôi, anh cứ về đi, anh mà còn thế là tôi sẽ giận đấy.
- Ủ, thế thôi tôi về. Bye cô nhá.

Anh ta lặng lẽ bỏ về. Còn mình tôi lang thang khắp các con đg`. Đầu óc tôi quay cuồng, lảo đảo. R` tôi ngất đi giữa con đường hoang vắng k 1 bóng ng.

Bạn đang đọc truyện *Gia Sư Bằng Giá* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 9: Tôi Đã Phạm Sai Lầm Lớn

Trong lúc đó:

TV ở nhà, đã khuya r` mà vẫn chưa thấy tôi về, nó sốt sắng đi tìm tôi, con nhỏ cứ đi đi lại lại trong nhà mà k biết làm j. R` nó cầm ĐT lên và gọi ngay cho NO2 Gia Hoàng(mà xin số hồi nào cũng k biết nữa)

- Alo, GH hả, bạn có biết số ĐT của Gia Kiệt k cho mình đi.
- Ủ, mà có chuyện j vậy.
- K biết có chuyện j xảy ra mà chị LA đi từ sáng toi h vẫn chưa về, mình lo quá – Nó thút thít.
- Thế đã gọi cho nó chưa?
- ĐT chị ấy đang ở đây thì sao mà gọi đc, giúp mình với.
- Ủ thôi TV cứ nghỉ đi để mình gọi giùm cho.
- Ủ cảm ơn nhá.

Sau cuộc trò chuyện vừa r` GH gọi ngay cho GK:

- Mà có biết bây h là mấy h r` k mà còn gọi cho tao hả thằng kia.
- Anh làm cái trò j mà để LA đi từ sáng đến h vẫn chưa về nhà hả?
- LA nào, tao k biết - Hần ta còn ngái ngủ.
- No 1 á.

- À, con nhỏ đó hả, ừ tao nhớ r', mà sao mày lại quan tâm tới nó thế.
- Úi chà, chẳng qua là TV nó gọi cho em nhờ em nên em mới hỏi anh thôi mà.
- Ồ thế hả, nhưng con đó bỏ đi thì liên quan j đến tao chứ, mày rảnh việc quá nhỉ, thôi bye mày nhá.

Nói r' hấn cúp máy cái bộp, k để cho GH nói 1 lời nào cả. Hấn trèo lên giường ngủ ngon ơ. Nhưng hấn cứ trần trọc mái k sao có thể ngủ đc, nghĩ đến chuyện hồi chiều thì hấn mới nhớ ra và ngồi dậy:

- Thôi kệ, mình có làm j cô ta đâu chứ - Hấn nghĩ thế r' bỏ lên giường ngủ. Nhưng hấn k sao có thể ngủ đc. K hiểu j mà hấn lao ngay ra dg' tìm LA.

Anh ta chạy khắp nơi, cất tiếng gọi:

- LA ơi, cô ở đâu hả, Lê Anh.....

Tìm mãi 1 hồi r' cũng mệt lử. Trời cần mưa như trút nước. Hấn ta tuyệt vọng định bỏ về thì bỗng nhiên nghe đc tiếng rên khe khẽ của tôi, anh ta ngoảnh đầu tại thì thấy tôi ngất xỉu liền chạy đến bên tôi dậy r' chạy đến bệnh viện. Sau đó gọi cho GH.

- Alo, TV à, GH nè, cô vào bệnh viện X, dg' XX đi nè, GK đã tìm thấy chị cô r' đó.

- Ừ thôi tôi đi đây.

TV chạy ngay đến bệnh viện theo lời của GH. Khi đó, tôi vẫn còn phải cấp cứu trong p', thấy 2 ng đứng đó, nó hỏi ngay:

- Sao r', chị tôi có sao k?
- Chị cô k sao, may đc cấp cứu kịp thời – Hấn ta lạnh lùng đáp.
- Anh...anh đã làm j mà chị tôi mới ra nông nổi này hả - Nó chỉ tay vào mặt GK.
- Cô vừa phải thôi, chính tôi là ng tìm ra và đưa chị cô đến đây đó, cô chưa cảm ơn tôi thì thôi, bây h còn trách tôi nữa sao- Hấn nói luôn 1 tràng.
- Vậy sao, tôi xin lỗi, khổ thân cho chị ấy quá, chắc hôm nay chị ấy sợ lắm.
- Sợ hả, cô ta thì biết sợ cái j chứ?- Hấn ta ngạc nhiên.
- Tại anh k bit đó thôi, chứ chị ấy sợ mưa và sấm sét lắm.
- Why?- Hấn ta hỏi.
- Tại bố mẹ chị ấy chết cũng vào lúc xế chiều, trời mưa và sấm như thế. 10 năm nay, mỗi khi có sấm hay mưa thì những hình ảnh đó cứ ám ảnh chị mãi, vì họ chết trc' mặt chị ấy mà. – TV giải thích.
- Thật vậy sao – hấn ta ngạc nhiên, đơn giản thôi ví anh ta đâu có biết chuyện đó.
- Vậy là tôi đã phạm 1 sai lầm lớn r' - Vừa nói hấn ta vừa nói hấn ta vừa đập tay vào tường.

Vừa lúc đó, bác sĩ từ trong p' cấp cứu đi ra.

- Cô ấy k sao chứ - Hấn ta chạy lại hỏi ngay.
- K sao, đã qua con nguy hiểm, đang dần bình phục lại, các ng cứ cố gắng chăm sóc cho cô ấy là OK – Bác sĩ nói.

Xong bọn họ liền chạy ngay vào p' và chăm sóc cho tôi, r' hấn và GH về nhà còn TV thì ở lại với tôi.

Bạn đang đọc truyện *Gia Sư Băng Giá* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 10: So, Two Of Us To Compete Fairly

Tôi tỉnh dậy, đầu óc quay cuồng, chóng mặt, tôi cựa quậy và làm cho Tường Vi tỉnh giấc.

- Ôi, chị tỉnh r` à, chị làm em hết hồn luôn.

- Ủ, cho chị miếng nc' đi.

Nó rót cho tôi 1 cốc nc', nhưng miếng vẫn hỏi tôi.

- Có chuyện gì xảy ra với chị vậy.

- Ủ thì là ..... – Tôi kể mọi chuyện cho nó nghe, nghe xong, nó ngạc nhiên cực kì, mắt chữ a, miệng chữ o, trông thật buồn cười.

- Thật vậy sao?

- Ủ - Tôi cười.

- Chị đói chưa, em đi mua j về cho chị ăn nhá.

- Ủ.

R' nó đi mua, 1 lúc sau nó xách cho tôi về 1 tô cháo thịt băm nóng hổi.

- Chị há mồm ra, em đút cho chị nhé.

- Thôi, tao tự đút đc.

- K chị còn yếu lắm để em đút cho, nào, há miệng ra, a.

Thế là tôi đành phải để cho nó đút. Đag ăn hi bỗng nhiên GK bước vào.

- Cô đỡ chưa – Hấn rò chán tôi.

Tôi đẩy tay hấn ra và đánh vào 1 cái bốp:

- Anh làm cái rò j đấy, bước ra khỏi đây ngay. Tại anh mà tô cháo của tôi h mất ngon. – Tôi quát.

- Kia chị, hôm qua chị bị xiù giữa dg', may mà nhờ có anh đến đưa chị về đây á.

- Tao k cần, thà tao chết chứ k cần 1 ng như hấn giúp. Bây h anh có ra khỏi đây k – Tôi nhìn sang hấn.

- Cô...?

- Anh mà k đi là tôi đi đó.

- Thôi đc - nói r' hấn bước ra ngoài.

- Bực cả mình, mất cả ngon – Tôi nói.

- Tại sao chị lại đối xử với anh ấy như thế, dù j thì anh ấy cũng giúp chị mà – TV nói.

- Mà k nhớ vì ai mà tao phải vô đây sao.

Tôi vừa dứt lời thì No3 Huỳnh Anh đi tới:

- Chào cô, cô k sao chứ, nghe nói cô đag ở đây, nên tôi chạy vào ngay, sao hôm bữa cô nói k sao mà. – Anh ta nói luôn 1 tràng.

- Chào anh, tôi k sao.

TV thấy tôi vui vẻ voi anh ta thì liền lấy cốc bỏ ra ngoài. Tôi với Huỳnh Anh ngồi nói chuyện rất vui vẻ. Tôi cười.

- Này, cô cười đẹp thế mà sao ít cười vậy.

Nghe nói thế, tôi đag cười cũng phải tắt.

- Tôi k thích – Tôi lạnh lùng đáp

- À mà tôi hơn cô 1 tuổi đấy, sao cứ xưng cô tôi mãi đc – Anh ta nháy mắt.

- Chứ anh muốn sao – Tôi chu mỏ.

- Thì cô gọi tôi bằng anh, còn tôi gọi cô là em đc chứ.
- Ủ- Tôi cười.
- Thế thôi, em nằm nghỉ nhé, anh về đây – Anh ta cười.
- Ủ, bye anh.

Tôi cứ vui vẻ tạm biệt Huỳnh Anh mà đầu gối GK nảy h đứng sau cửa sổ và thấy hết mọi chuyện. Hấn ta tức giận bỏ đi.

Đã từ lâu GK đã k ưa j Huỳnh Anh, bây h xảy ra chuyện này GK lại càng ghét H Anh hơn.

- Bác sĩ ơi, cô ấy còn phải ở đây lâu k ạ - Tiếng của hấn ta nói với Bs.
- Cô ấy k sao, ở đây 1 vài bữa nữa để điều trị thôi. – Bác sĩ ân cần nói.

Nói r' bác sĩ đi ra ngoài, còm mình hấn đi ngoài hành lang bệnh viện, trc' p' của tôi, thấy tôi ho khụ khụ, hấn ta liền chạy vào.

- Này Gia Sur, cô k sao chứ?
- Anh làm j ở đây, bước ra khỏi p' tôi ngay. – Tôi trừng mắt.
- Tại sao cô lại đối xử với tôi như thế, trong khi với thằng Huỳnh Anh cô lại ngược lại hoàn toàn.
- Tôi thích thế đấy, sao nào? Tôi ghét anh, k muốn gặp anh, còn anh H Anh thì khác, làm ơn bước ra khỏi p' tôi ngay.

Anh ta tức giận liền bỏ ra, miệng vẫn lầm bầm “ Tại sao cô ta lại đối xử với mình như thế. Ủa mà mình việc j phải quan tâm cô ta làm j chứ, trong khi cô ta có bao nhiêu ng chăm sóc.”

Nói thế thôi, chứ trong lòng anh ta đau rất đau, đặc biệt là khi nghe những lời LA nói, cứ như hàng ngàn mũi tên đâm vào tim hấn ta. “ Tại sao vậy, tại sao tim mình lại đau thế, mình lại buồn thế, k lẽ mình đã...đã thích...cô ta sao”- Hấn lầm bầm. Ra tới cầu thang thì anh gặp TV, chưa kịp nói j thì TV đã lên tiếng.

- Anh GK, em có chuyện muốn nói với anh.

Thế là 2 ng tăng bộ trên hành lang của bệnh viện.

- Em k muốn chị LA gặp anh H Anh kia tí nào?
- Tại sao vậy? – Hấn ta ngạc nhiên.
- Em cũng k biết, nhưng em k có chút cảm tình nào với anh ta cả, em...em..
- Làm sao, nói mau lên nào! – Hấn ta hỏi.
- Em ủng hộ... anh hơn – TV đỏ mặt.
- Thật sao – Hấn ta mỉm cười.
- Nhưng anh thích chị LA thật à?
- À, anh cũng k biết nữa – Hấn ta ngượng ngùng.
- Thế lúc chị ấy bị như thế anh có lo k?
- Có.
- Lúc chị ngồi nói chuyện vui vẻ với anh H Anh nah có tức k?
- Có.
- Thế là đc r', thế là anh có tình cảm với chị em hì hì, cố gắng lên nah nhé, chị em k dễ chinh phục đâu.
- Hi, em đc đấy, anh sẽ làm mới cho em và GH nhé.
- Anh này... em k đùa đâu.

- Thật mà.

Trong lúc 2 ng nói chuyện thì anh H Anh vào thăm tôi.

- Chào em, em đỡ chưa (đôi luôn đại từ nhân xưng mà k 1 chút ngại ngùng)

- K, em k sao, em đỡ nhữ r', cảm ơn anh nhé – Tôi cười.

- Thế khi nào em xuất viện?

- Em cũng k biết nữa, chắc mai hay mốt j đó.

- Ủ, thế chúc mừng em nhá.

- Hi, có j đâu, tôi gãi đầu.

- Khi nào em khỏe hẳn, anh đưa em đi chơi nhá.

- Vâng ạ.

Tôi cứ ngồi nói chuyện vui vẻ với H Anh mà k biết, TV và GK ở ngoài đã nghe thấy hết.

- Thôi muộn r', anh về nhá. Bye em

- Vâng ạ, bye anh.

H Anh vừa ra khỏi p' thì TV đi vào, còn GK chặn H Anh lại

- Anh lại đây, tôi có chuyện muốn nói với anh.

- Ủ.

Trong p' LA

- Chị có vẻ thân thiện với anh H Anh nhỉ.

- Ủ, tao cũng k biết nữa.

- Chẳng bù cho a GK.

- Troài ạ, đag vui mà mày nhắc tới hấn ta làm j.

- Nhưng mà...

- Sao?

- Em vẫn quý anh GK hơn.

- Tại sao – Tôi ngạc nhiên.

- Em thấy thế thì bảo thế thôi. Bye chị nhé, em về.

Thế là nó về mặc cho tôi chẳng kịp nói đc lời nào.

Ở 1 quán cafe gần đấy.

- Anh gọi tôi đến đây chỉ để nhìn nhau thế này thôi sao? – HA hỏi.

- Tất nhiên là k r', tôi có chuyện muốn nói.

- Nói đi tôi nghe.

- Anh...anh thích...LA Phải k? – Hấn ta ngượng ngùng.

- Cái đó...tôi...tôi – HA đỏ mặt.

- Vậy là đúng r'.

- Nhưng anh hỏi tôi cái đó để làm j?
  - Anh sẽ k bao h có dc cô ấy đâu. – GK nhếch mép.
  - Why? (tại sao)
  - Because, She is my love. She will be my girlfriend.(Bởi vì cô ấy là tình yêu của tôi, cô ấy sẽ là ng yêu của tôi)
  - Really? (thật sao)
  - Of course .(tất nhiên)
  - OK, So, two of us to compete fairly. (ờ thôi, vậy 2 chúng ta cạnh tranh công bằng nhé)
  - OK. To see who will be a loser (để xem, ai sẽ là ng thua cuộc).
- Thế là 2 ng bắt tay nhau chuẩn bị cho 1 cuộc chiến mới(cuộc tình thì đúng hơn).

Bạn đang đọc truyện *Gia Sư Băng Giá* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 11: Tôi Đã Tệ Đến Thế U?

Cuối cùng thì tôi cũng đc xuất viện. TV đến chờ tôi về nhà. Tôi ngoan ngoãn ngồi trên xe như 1 con mèo. Về đến nhà, thấy cửa mở toang, tôi quát.

- Mà đi mà k khóa cửa à?
- Hi, em quên mất, thôi chị vào nhà đi.
- Quên là quên thế nào đc, mà liệu hồn đấy.

Nói r` tôi bước vào nhà và.....

.....Bùm, chúc mừng em trở về nhà. – Tiếng HA.

- Hi em cảm ơn anh. – Tôi lí nhí.
- Nè k phải công 1 mình anh ấy đâu mà của cả chúng tôi mà. – GH chu mỏ.
- Ủ, thì cảm ơn mọi ng. – Tôi cười.
- Biết thế là tốt. – 1 giọng nói vang lên.

Tôi quay lại thì thấy hấn ta GK.

- Anh ở đây làm j, tôi k chào đón đâu. – Tôi quát.
- Nhưng tôi cũng có công mà, lẽ nào cô nỡ đối xử với tôi thế sao. – Hấn chớp chớp mắt.
- Tôi k cần. – Tôi trừng mắt.
- Chị k chào đón, thì em chào đón, chị k cần thì em cần. – TV chen lời.
- Ổi j thế này, bữa nay mày lại bệnh ng ngoài cơ à. – Tôi ngạc nhiên.
- Anh ấy k phải ng ngoài, anh ấy là bạn của chúng ta.- Nó chu mỏ
- Trời ạ, Oh My Chúa ơi.

Cả p` cười vang lên to tướng. Trên bàn là 1 đồng đồ ăn to tướng. Chúng tôi nhào vô ngồi ăn ngon lành. Tôi ngồi giữa HA và GK(khổ thế chứ). Tôi vui vẻ với tất cả mọi ng nhưng phớt lờ anh ta. Đến cuối bữa, 3 thằng con trai giành dọn rửa bảo tôi với TV lên nhà nghỉ (ga lăng thế chứ). Tôi ngồi trên sân

thượng.

- Woaaaaa... mát quá, sướng thật TV nhỉ. – Tôi réo lên

- Chị ơi em có chuyện muốn nói.

- Ủ, nói đi, chị nghe (đang vui nên mới xưng chị, chứ k thì đã mày- tao).

- Chị thích a HA à?

- K tao thấy bình thường, anh ấy chỉ làm bạn với chị thôi mà. Mà sao mày lại hỏi tao thế.

Nó như phốt lờ đi câu hỏi của tôi.

- Thế nếu anh ấy thích chị thật và ngỏ lời với chị thì sao?

Thấy nó k đùa mà có vẻ nghiêm túc, tôi trả lời thật.

- Tao sẽ từ chối.

- Thật á – Mắt con nhỏ sáng lên – Tại sao thế?

- Đối với tao anh ấy chỉ là bạn thôi, vì trong tao chưa có khái niệm T/y.

- Nếu có 1 ng khác nữa thích chị thì sao.

- Làm j có ai nữa.

- Còn chứ, còn anh GK đó?

- Thôi mày đừng đùa, anh ta ghét tao thế làm sao thích tao đc, k thể nào.

- Tại chị ghét anh ấy nên k để ý đấy thôi, thật ra anh ấy thích chị lắm, bữa tiệc này là do anh nghĩ ra đó, anh với anh HA còn nói là sẽ cạnh tranh công bằng nữa cơ.

- K thể nào.

- Thật đó.

- Tại sao họ lại đem tao ra để cạnh tranh như thế, họ k thêm để ý đến ý nghĩ của tao sao? – Nói r` tôi bỏ về p`.

“Tại sao thế, k lẽ TV nói đúng sao, chỉ vì mình xích mích với anh ta(k phải hẳn ta nữa) mà k để ý đến tình cảm của mình với anh ta sao?”- Tôi nghĩ thế.

- Nay gia sư, tôi có chuyện muốn nói với cô, cô ra đi. – Tiếng của GK. Tôi mở cửa và ra ngoài.

2 chúng tôi lên sân thượng, ngồi cạnh nhau, anh ta thủ thỉ:

- K hiểu vì sao cô lại ghét tôi thế, tôi đã biết lỗi r` mà, k lẽ cô cứ giận tôi mãi vậy sao, có thể cô giận tôi vì chuyện hôm trc’, vì lúc đó tôi sai thật, nếu thế cố cứ đánh tôi, đừng đối xử với tôi như thế, tôi sẽ buồn lắm đấy. – Hắn ta nói luôn 1 tràng.

- Tôi...tôi... – Tôi ấp úng, k biết nói j hết.

Anh ta nắm tay tôi, và bỗng nhiên 1 giọt nước mắt rơi xuống tay tôi(k phải của tôi đâu nhé)

- Anh...anh khóc sao? – Tôi ngạc nhiên.

- Mấy bữa nay, bị cô đối xử như thế, tôi buồn lắm, đừng thế với tôi nữa đc k gia sư.

- Tôi...Tôi...- Tôi k biết nói j.

- Pé My nhớ cô lắm đấy, ngoài h dạy học ra, khi nào rảnh, cô đến chơi với nó nhé.

- Tôi..Tôi k biết nữa- Tôi đáp- Anh đừng khóc nữa đc k, anh mà khóc làm tôi k biết nói j hết.

- Thật ra ng mà cô gặp hôm trc’ k phải mẹ tôi- Hắn ta nói.

- Thật sao? – Tôi ngạc nhiên.

- Mẹ tôi mất khi sinh pé My ra, còn ng đàn bà đó là mẹ kế của tôi, tôi rất ghét bà ta vì bà ta đã cướp đi ng bố của cúng tôi, vì thế tôi k muốn về nhà, mỗi lần ở đó đối với tôi như địa ngục vậy, tôi chỉ biết yêu thương bé My hết mực, bù lại tình thương mà nó k có. – Anh ta kể luôn 1 tràng.

- Tôi k ngờ...

- K ngờ 1 công tử như tôi lại như thế phải k? – Hấn ta nhìn tôi. Tay vẫn nắm tay tôi. (nắm này h r' mà k chịu bỏ ra)

- Thôi, anh mệt r'. Anh về nghỉ đi. Mai có j nói chuyện tiếp nha. – Tôi cười

- Ôi, đây là nụ cười đầu tiên của cô dành cho tôi đó.

- Nếu h anh về thì tôi sẽ dành cho anh nhiều nụ cười nữa đc chưa.

- Nhớ nhá.

Rồi bọn họ về hết, còn lại tôi với TV.

- Sao 2 ng làm lành r' à, này 2 ng nói chuyện em nghe hết, k ngờ anh ấy lại đáng thương như vậy.

- Cái con này, sao mày dám nghe lén chuyện của ng khác hả? – Tôi quát.

- hì. – Nói r' nó về p' ngủ.

Tôi cũng về p' của mình, nằm trên giường, tôi lẩn qua lẩn lại mà vẫn k ngủ đc, cứ nghĩ đến nhưng câu nói của GK, tôi nghĩ “Không lẽ tôi tệ đến thế ư?” Tôi mệt quá và thiếp đi.

Bạn đang đọc truyện *Gia Sư Băng Giá* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 12: Sự Xuất Hiện Của Người Chì

Sáng hôm sau, bước xuống nhà, cả tôi và TV cực kì ngạc nhiên khi thấy 3 chiếc ô tô loại xịn ở trc' cổng. 2 chúng tôi lao ra thì thấy chủ nhân của 3 chiếc xe đó là GK, GH và HA. Tôi ngạc nhiên hết mức:

- Mấy ng làm cái trò j ở đây.

- Làm j đâu, chẳng qua là tiện dg' nên ghé qua chở em đi học thôi mà. – HA nói.

- Làm j có chuyện trùng hợp như thế, cứ phải thật thà nói là anh qua đây chở em đi học mới đúng chứ. – GK nói r' nháy mắt.

- Ôi. Anh GH, anh qua đây chở em đi học à. Thanks anh nhá.

- Ủ, lên xe anh chở đi.

Nói r' cô náng đồng đánh bước lên xe của Gia Hoàng.

- Sao h chị muốn đi xe nào?- Nó nhìn tôi.

- Tôi...Tôi... k biết. – Cả Huỳnh Anh và Gia Kiệt đều nhìn tôi chăm chăm.

- Thôi thì chị cứ lên đại 1 xe nào đó đi, coi chừng muộn học bây h. – Nó hối.

- Tao k biết, mày im đi. – Tôi quát.

- Vậy thì lên xe của cô nè. – Tiếng của cô Kiều.

- A, cô Kiều, cảm ơn cô nhé, vị cứu tinh của cháu. – Nói r' tôi trèo lên xe của cô, và đc cô chở đi học.

- Sao lại thế nhì. – Cả 2 Gia Kiệt và Huỳnh Anh đồng thanh nói.

- Cháu may lắm ấy nhá mới đc 2 chàng hotboy xinh xinh để ý đấy. – Cô cười.

- Cô này, cháu k đùa đâu. – Tôi cũng cười.

Thế r' công trường bây h chật kín(4 chiếc ô tô còn j) r' tôi, Tường Vi, Gia Hoàng, Huỳnh Anh, Gia Kiệt bước xuống trc' bao nhiêu con mắt ngược nhìn. R' cô Kiều đi về. Chúng tôi bước vào trg'. 1 đám đông thật lớn bu quanh lấy chúng tôi. Tôi thì k sao nhưng còn TV thì e dè rụt rè cứ bám lấy tôi.

- Ê, No1, cả trg' đc nghi 3 tiết đầu, đi theo tôi, tôi có chuyện muốn nói với cô. – Tiếng của Khánh Phuong.

- Ủ' đc, mấy ng đừng đợi tôi, vô lớp trc' đi

Tôi theo cô ta đi đến 1 khoảng đất trống. Cô ta quay lại nhìn tôi bằng ánh mắt sắt thép, tôi cũng k tha nhìn bằng ánh mắt lạnh lùng vốn có của mình.

- Tại sao, cô là cái thứ j mà như thế?- Cô ta nói

- Tôi k hiểu, cô nói thế là ý j- Tôi trừng mắt.

- Cô đã cướp đi chức No1 của tôi, h còn cướp đi mất thần tượng No1 và No3 của tôi nữa là sao?- Cô ta hét.

- Cô nhìn lại mình đi, chẳng qua đc cái nhà giàu, xinh gái thế thôi mà còn bày đặt lên giọng hả, tôi chẳng cướp của ai cả, tự mấy ng ấy muốn thế thôi. – Tôi quát.

- Cô... – Nói r' cô ta định tát tôi 1 cái, nhưng bị tôi cản lại đc và tôi tát lại cô ta 1 cái r' 2 cái. Cô ta trợn mắt lên nhìn tôi:

- Cô dám ư?

- K j là k thể cả- Tôi cười.

Cô ta xông vô định tát tôi nhưng bị tôi đập cho 1 phát bắn ra.

- Cô đc lắm, tôi sẽ k để cô yên đâu. – Cô ta nhìn tôi.

- Cô sẽ làm j chứ, hay chỉ anh bám vào bố mẹ, dựa vào thế lực của họ để lộ hành.

- Cô...- Cô ta ra hiệu cho mấy thằng em giữ tôi lại, định ra đánh tôi thì tôi quát:

- Cô k cảm thấy nhục nhã sao, k đánh lại tôi đành phải nhờ đàn em giữ tôi lại sao. Haizz, khổ thân khổ thân.

Cô ta xông vào tát tôi 1 cái, sau đó dơ chân lên định đá tôi 1 cái thì..... Một ng mặc 1 bộ đồ màu trắng, bịt mặt từ đầu lao ra đập vào ngay bụng của cô ta. Khánh Phuong ôm bụng nhăn nhó, ra hiệu cho đàn em. R' ng lạ đó và bọn họ đánh nhau. Nhưng có vẻ ng lạ kia siêu quá, chỉ 1 lát đã xong. Cô ấy đưa tôi đến 1 nhà trống, tôi chưa thấy nơi này bao h. Trong ngôi nhà có rất nhiều ng là họ cũng mặc bộ đồ trắng giống như ng lạ đó vậy. Thấy chúng tôi bọn họ liền chào:

- Chào chị 2, đây là...

R' ng lạ ấy ra hiệu cho bọn họ ra hết, chỉ còn mỗi tôi và chị ấy.

- Em k sao chứ- vừa nói chị ấy liền tháo khăn bịt mặt ra. Và.....

- Chị... chị là aiiiiii... – Tôi hét lên.

Trc' mặt tôi là bộ mặt của mình, chính xác là ng đó có khuôn mặt rất giống tôi.

- Em là Lê Anh còn chị là Lê Thu, 2 chúng ta là 2 chị em sinh đôi, hồi nhỏ bị thất lạc, may nhờ 1 gia đình giàu có nhận nuôi chị cho đến bây h. Mấy năm nay, chị luôn tìm gia đình mình, và chị mới bít đc bố mẹ mình mất cách đây 10 năm, chị mới liên lạc đc với dì và tìm ra em, em k sao chứ? – Chị ấy kể và quay lại ôm tôi.

Tôi đẩy ra và hét:

- K, chị k phải là chị của tôi, tôi k có chị, tôi chỉ có 1 ng em duy nhất là TV thôi, chị hãy dừng ngay cái trò đùa quái quỷ đó đi.

- Lê Anh à, chị là chị của em thật mà, có thể bây h em chưa nhận chị, nhưng chị đã tìm thấy em r', đoàn tụ với em r' thì sẽ luôn bên em và k bao h để thất lạc thêm lần nào nữa. – Chị nhẹ nhàng bảo.- Chị đã nộp hồ sơ r', tí nữa chị em ta cùng vào trg' nhé, chị bảo vệ cho em, ng em duy nhất của chị.

Tôi bỏ chạy ra ngoài. Gọi ngay cho dì, nước mắt rung rung, bây h tôi mới nhận ra câu nói lúc ở sân bay của dì và đã lâu lắm r' tôi k liên lạc cho dì.

- Alo dì đây con, có chuyện j k?

- Tại sao? Tại sao dì giấu con, k cho con bít? – Tôi nấc.

- LA à, con sao đó. – Dì hỏi.

- Lệ Thư là ai tại sao đi k cho con biết? – Tôi hết.
- À..cái đó..nó đã đến tìm con r' sao....nhanh vậy.- đi nói.
- Vậy là đi có quen ng đó à? – Tôi hỏi.
- Ủ, đó chính là ng chị song sinh với con, bị thất lạc từ nhỏ đó.
- K, chẳng có ai là chị của con cả, k ai hết. – Nói r' tôi cúp máy cái rụp.

Bạn đang đọc truyện *Gia Sư Bểng Giá* được tải miễn phí tại Ww.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 13: 2 Giọt Lệ

R' chị ta đưa tôi vào trg', những j trc' mắt tôi bây h thật quen. Cả trg' lại tập trùn đông đúc, để chào đón hs mới.

- Cả trg' chú ý, hôm nay chúng ta đón chào Hs mới, có tên là Lệ Thư là chị em sinh đôi với Lệ Anh, sẽ học cùng lớp với Lệ Anh, đề nghị cả trg' chào đón. Thế tôi bước vào trg' cùng chị trc' bao ánh mắt ngạc nhiên – Vẫn là tiếng của thầy HT

- Trời ơi, 2 bọn họ giống nhau y như 2 giọt nc' ý.
- Ủ, làm sao mà giống zữ zạ.
- Họ đều có tên lót là Lệ, hay là mình gọi bọn họ là 2 giọt lệ đi.
- Ủ đc đấy

.....

Nhiều và nhiều câu nói tương tự như thế vang lên.

Bước vào lớp, tôi tách riêng ra k đi chung với chị nữa, nhưng ai cũng bu lại chỗ chị, cả HA, TV, NLan cũng lại chỗ chị ấy. Chị ấy k giống tôi, tôi ít nói, lạnh lùng trong khi chị ấy hay cười, hòa đồng với mọi ng. Tôi buồn bỏ đi. Ngồi lên chiếc ghế đá, nơi mà tôi với TV hay ngồi tán dóc, tôi thở dài

- Haizz, k 1 ai lại chỗ mình cả, h họ chỉ có Lệ Thư thôi.- Tôi khóc.
- Ai bảo thế, vẫn còn anh theo em mà. – Là GK đang nhìn tôi cười.
- Sao anh k lại đó luôn đi, lại đây làm j? – Tôi quát.
- Tại anh k giống họ, anh chỉ có em thôi.

Tôi ngạc nhiên lắm nhưng nc' mắt tôi vẫn lăn dài trên gó má của tôi. Anh ta nắm lau nc' mắt cho tôi, nắm lấy tay tôi r' mỉm cười:

- Đừng thế nữa mà, hãy vui lên đi.

Không hiểu sao tôi lại có cảm giác rất ấm áp khi đc anh ấy nói thế. Tôi khóc. Dựa đầu vào vai anh ấy, sao bờ vai này lại êm thế, vậy là tôi đánh 1 giấc luôn. Thấy tôi thế, anh cũng k kêu tôi dậy vì tôi đã quá mệt. khi nghe thấy tiếng của 1 đám hs hi tôi tỉnh dậy.

- Ôi trời, kia là ai vậy, chắc là Lệ Thư r', chứ Lệ Anh nhà ta lạnh lùng thế làm sao đc GK để mắt tới đc.
- Ủ, đúng r' á. Chắc là Lệ Thư r'.

Tôi đứng dậy định bỏ đi thì GK nắm tay tôi lại:

- Kệ họ đi, em đề ý làm j. Để anh đưa em, về p' nhà.

Tôi khẽ gật đầu, thế là anh ta đưa tôi về p' r' anh ta cũng về lớp. Cũng chẳng ai chú ý j đến tôi nữa vì họ đã có Lệ Thư r'. Tôi ngồi xuống ghế và gục đầu xuống bàn. Thấy tôi thế Lệ Thư liền gọi:

- Em à, sao thế, hôm nay chị dọn về ở với em nhé.

- Cô im đi, tôi chẳng có ng chị như cô - Tôi hét.

Vừa lúc đó thì trống vào lớp nên Lê Thu chẳng nói đc lời nào cả.

- Thôi, cô khỏi giới thiệu, chắc các em cũng biết Lê Thu r' phải k? – Tiếng cô CN.

- Vâng ạ - Cả lớp hớn hờ đáp.

- Bây h Lê Thu muốn ngồi chỗ nào? – Cô hỏi

Cả lớp nhón nháo.

- Chỗ này nè Thu.

- Thu ngồi chỗ này nè.

- Thu ơi đây nè.....

Cứ thế, lớp thành cái chợ con.

- Cả lớp trật tự, để bạn ấy chọn chỗ. – Cô nói to.

Đến cả cô cũng thế sao, hồi tôi chuyển đến làm j có đc như thế, ông trời thật bất công. Lê Thu nhìn lớp 1 lượt, tôi biết, cô ấy tìm chỗ tôi.

- Em ngồi với Lê Anh có đc k ạ. – Lê Thu hỏi

- À đc chứ. – Cô trả lời.

- K đc – Tôi nói – Chỗ này có Ngọc Lan r'. – Tôi nhìn sang Ngọc Lan.

- Thôi, Lê Thu cứ ngồi chỗ này đi, mình ra bàn khác ngồi cũng đc mà. – Nó nhìn tôi bằng ánh mắt sợ sệt.

Thế là Lê Thu ngồi chỗ tôi, còn Ngọc Lan nó ra bàn khác ngồi. Ngồi trong lớp tôi chẳng nhìn nó và Lê Thu lấy 1 lần, nó đưa tôi 1 tờ giấy ghi “Tớ xin lỗi”. Đọc xong tôi giục xuống xột rác luôn, k thèm trả lời nó lấy 1 câu. 1 lát sau, có tờ giấy màu hồng trên bàn, tôi giờ ra đọc. “Chị xin lỗi, chị làm cho em buồn à”. Tức quá, tôi ghi lại thiệt to “Chị im đi, chị k phải là chị của tôi, tôi k có chị”. Nhìn sang, thấy chị đang đọc mặt buồn lắm, tôi cũng thấy xót nhưng bỏ qua.

Đã đến h về, trc' cổng bây h lại có 5 (chứ k phải 4 nữa), 1 chiếc của GH, 1 chiếc của GK, 1 chiếc của HA, 1 chiếc của cô Kiều và chiếc còn lại là của Lê Thu. Tôi chạy ra chỗ cô Kiều:

- Cô cứ về đi, không cần phải đưa đón cháu nữa đâu, khi nào cháu cần cháu sẽ gọi cho cô.

- Ủ, thế cô về nhá, bye cháu.

TV thì chắc chắn nó ngồi xe của GH r', còn mình tôi với 4 chiếc xe còn lại.

- Em lên xe chị đi, chị chở em về.- Lê Thu nói r' kéo tay tôi đi.

Tôi giựt lại.

- Bỏ tôi ra tôi tự biết đi, k cần chị phải kéo. – Nói r' tôi chạy ngay đến xe GK chui vào trong, tôi nói:

- Anh chở em về nhé. – Tôi nói.

- Ủ tất nhiên r'. – GK cười.

Thế là 5 chiếc xe lại lao về nhà tôi. Tôi k biết rằng có 1 ng rình sau cái cây gần đó và cười thầm “Mấy sẽ biết tay tao thôi LA à” – Đó là tiếng của K Thương.

Về đến nhà tôi chạy ngay vào p'. Tôi buồn và khóc. Khóa chặt cửa lại, tắt ĐT, tôi leo lên giường ngủ. Vì tôi mệt quá, dù dậy r' nhưng vẫn cứ nằm. Thế là tôi bị đau luôn. Ai gõ cửa, đập cửa j tôi cũng k biết. Tôi cứ ở trong p' đó cả ngày, k đi học luôn.

- Lê Anh à em dậy đi, ra đây nào, mọi ng lo lắng cho em lắm. – Lê Thu nói.

- Chị im đi, tôi k có ng chị như chị đâu, chẳng có người chị nào lại cướp đi hết những thù vui, bạn bè, sở thích của em như thế hết, chị hãy đi khỏi đây

ngay.- Nói r` tôi leo lên giường chồm chặn lại và k nghe thấy j hết, tôi thiếp đi.

Rồi cứ thế, 3 ngày nay tôi k ra khỏi p` mình và cũng không biết chuyện j xảy ra.

Bạn đang đọc truyện *Gia Sư Băng Giá* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 14: Mưu Đồ Xấu

Đây là chuyện trong 3 ngày mà khi đó tôi chỉ ở trong p` và khóc.

Lệ Thu đến trg`, mọi ng ai cũng tò mò vì sao k có tôi đi cùng. Nghe nói thì Thu đc lên làm No1 nhưng mà cô ấy đến xin thầy HT vì thế chỉ làm No2. Vì k có tôi, H Anh k để ý đến tôi nữa, vì vậy anh ta bắt đầu có tình cảm với Lệ Thu.

Trên dg` đi học về, cô gặp K Phương:

- Lệ Thu, tôi muốn gặp cô, tôi có chuyện muốn nói.

- Ủ.

Thế là 2 ng đến 1 quán cafe gần đó, và nói chuyện.

- Tôi có cách để làm 2 chị em cô hòa đây.

- Thật sao. – Lệ Thu ngạc nhiên.

- Ủ, sẽ đc nếu cô làm theo lời tôi.

- Đc thôi. (Lệ Thu k dễ tin ng thế nhưng vì nghe nói đến tôi nên mới tin.)

- Chỉ cần cô ..... thế này.....và thế này....

2 ng nói chuyện 1 lúc r` về. Cô gọi cho ngay cho Gia Kiệt :

- Gia Kiệt à, tôi có chuyện muốn nhờ anh, anh đến nhà tôi ngay đi.

- OK- nói r` hấn ta lao ngay đến nhà tôi.

2 ng ra sau vườn nơi mà dù có hét ta cỡ nào tôi cũng k thể nào nghe nổi.

- Tôi nhờ anh kêu nó dậy và đi đến cái nhà hoang ở cuối dg` zùm tôi. Tôi phải giải quyết xong với nó chứ k thể để nó giận tôi mãi như thế đc.

- Ủ, đúng r` á, 2 ng mau làm lành ik để cho ng khác đỡ khổ.

Nói r` GK lên p` tôi, khẽ gọi:

- Lệ Anh oi, em ra đây đi, Lệ Thu ra ngoài r`.

Tôi giật mình, bò ra mở cửa. Trông tôi lúc này thật thảm thương, mở đc cửa ra thì tôi ngất đi. GK liền đỡ tôi dậy và đưa tôi vào bệnh viện.

- Lệ Anh k sao chứ - Là tiếng của Lệ Thu.

- Cô ấy k sao, chỉ bị suy nhược thôi, ngày mai là ra đc.

- Khỏ thân con bé, ở mãi trong p` 3 ngày liền.

R` trong 1 ngày, họ chăm sóc tôi còn kĩ hơn cả trẻ sơ sinh. R` tôi đc xuất viện.

Mọi ng đưa tôi về nhà, nhưng k có Lệ Thu, tôi cảm thấy thiếu thiếu 1 cái j mà k thể nào hiểu đc.

- Mọi ng về trc` đi, tôi đưa cô ấy đi dạo 1 lát. – GK nói.

- Cho tôi đi với. – HA nói.

- k, anh ở nhà đi, để lúc khác nhá – GK nhảy mất.

R' tôi theo GK đến ngôi nhà trống ở cuối dg' nhà tôi.

- Em vào đi, để anh lấy ít đồ r' vô sau.

- Vâng ạ. – Nói r' tôi vào trong ngôi nhà. TRông đó tối đen. Tôi rụt rè bước vào. Bỗng nhiên cửa đóng sập lại. R' căn p' sáng trưng.

- Chị nhờ nó đưa em vào đây đây. – Tiếng của Lệ Thu. – chị muốn giải quyết chuyện của chúng ta.

- Chúng ta chẳng có chuyện j để nói cả. – Tôi nói.

- Có chứ, em là em của chị, chị cần em thừa nhận điều đó.

- Cần tôi ư, tôi tưởng chị cần mọi ng hơn.

- K chị k cần ai cả, chị cần em hơn. Lệ Anh, chị chỉ cần mỗi em thôi, xin em đây.

- K, tôi đã nói là tôi k có chị mà. – Tôi hét r' bỏ ra cửa.

- K đc, cô đứng đây, tôi k cho cô đi đâu cả. – K bít từ đâu K Thương lao tới, trên tay cầm 1 con dao mũi nhọn lao về phía tôi, vì quá gấp, tôi k kịp phản ứng j chỉ biết nhắm chặt mắt lại, chờ bị đâm.

- Aaaaaaaaaaaaaaaaaa . Tôi nghe tiếng hét, nhưng k phải của tôi. Mà đó là của chị tôi. Thì ra chị ấy đã lao ra và đỡ cho tôi.

- Chị ơi, chị k sao chứ? Chị tỉnh lại đi – nói r' tôi hét lên. – Anh GK ơi vào giúp em với.

R' cả GK, GH, TV, HA đều lao vào cả. GH bắt K Thương lại.

- Mau cứu chị tôi với. – Thế là tôi hét

Tôi cùng GK, HA đưa chị ấy vào bệnh viện cấp cứu. Tôi khóc:

- Chị ơi, chị mà có làm sao thì em biết phải như thế nào đây. – Tôi nấc lên.

Tôi mệt quá và thiếp đi, lúc đó vì GK ra ngoài nên tôi tựa đầu vào vai HA.

R' bác sĩ đi ra.

- Xin hỏi ai là ng nhà của bệnh nhân của Lệ Thu.

Tôi giật mình, liền chạy ra.

- Dạ, cháu ạ, chị ấy có sao k ạ? – Tôi hỏi

- Cô ấy đã qua cơn nguy kịch r', cần phải nhập viện để điều trị.

- Vâng ạ.

- Để anh đi làm thủ tục nhập viện cho, em vào với chị em đi. – Gia Kiệt nói.

Tôi chạy ngay đến bên chị, nắm tay chị và khóc:

- Chị ơi, em sợ lắm, chị tỉnh dậy đi.

Chị tỉnh dậy, mỉm cười và bảo:

- Cuối cùng thì em cũng thừa nhận là em có 1 ng chị r'.

- Huhu, chị ơi.

- Chị k sao, thấy em thừa nhận là có 1 ng chị là chị vui lắm r'.

Thế là tôi cũng nhận chị, chị em tôi đoàn tụ, 1 tuần này tôi cứ ở bên chị, chăm sóc cho chị, k rời khỏi chị 1 phút giây nào.

Bạn đang đọc truyện *Gia Sư Bểng Giá* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Chương 15: Một Đêm Thật Tuyệt

Cuối cùng thì cũng đến ngày chị tôi về nhà, ở chung 1 phòng với tôi. Ai cũng vui mừng hết. Trở lại với công việc làm gia sư của Lệ Anh. Cô vẫn thế, vẫn cứ tươi cười, dạy và học 1 cách thoải mái khi ở bên bé My.

- Chị Lan Anh, nghe nói, chị có ng chị sinh đôi tên là Lệ Thu à? – Bé My hỏi.

- À, ừ, mà sao em biết đc? – Tôi ngạc nhiên.

- Em nghe anh Gia Kiệt nói thế. – Nó thần nhiên đáp.

- Ừ, chị ấy bị thất lạc gia đình từ nhỏ.

- Thế gặp đc nhau chắc 2 chị vui lắm nhỉ.

- Uhm. Tất nhiên rồi – Tôi nghĩ ngay đến những lúc tôi giận chị mình.

- Cũng giống như em vậy đó, đc anh Gia Kiệt che chở cho thì còn gì bằng, sướng lắm. – Nó cười.

Rồi vân vân và vân những câu hỏi như thế. 2 chị em nói chuyện với nhau thật thân mật và vui vẻ cho đến tối khuya.

- Thôi muộn rồi, chị về nhà, em đi ngủ đi.

Nói rồi, tôi cho bé My lên giường ngủ. Đắp cái chăn mềm mại ấm áp lên ng bé My, tôi cảm thấy thật nhẹ nhõm. Khép cửa nhẹ nhàng, tôi vui vẻ bước ra khỏi p` và đi về.

- Haizz, về thôi. – Tôi thở dài.

- Ê, gia sư, cô về à.

- Ừ, tôi phải về chứ, k lẽ cứ ở nhà anh hoài hay sao. – Tôi chu mỏ.

- Tôi có chuyện muốn nói với cô, hteo tôi nào. – Nói rồi hấn nắm tay tôi lôi đi. Hấn chở tôi đi trên chiếc SH xin oi là xin. Hấn ta phóng nhanh quá, mọi thứ cứ chạy qua vù vù làm. Rồi cũng chẳng biết từ khi nào, tôi đã ôm hấn. Có lẽ hấn biết đc liền phóng nhanh hơn làm tôi càng xiết chặt tay hơn. Vù 1 phát đã tới nơi. Tôi bỏ tay ra, mặt đỏ bừng, ngại ngần nhìn về phía xa xa. Chúng tồ đứng trước 1 cây cầu rộng nhìn ra dòng sông trong vắt. TRước mắt chúng tôi là các ánh đèn sáng lấp lánh thật tuyệt. Khung cảnh thật lãng mạn nếu ai k biết chẳng tưởng chúng tôi hẹn hò quá(xấu hổ quá.)

- Woaaa, đẹp quá, không ở đây cũng có nơi như thế này sao? – Tôi hét lên.

- Sao, vui lắm à gia sư. – Hấn hỏi.

- Uhm, lần đầu tiên tôi thấy như thế này đây.

- Thật sao? – Hấn ngạc nhiên.

- Mà anh đừng gọi tôi là gia sư nữa đc không? Tôi có tên đằng hoàng mà.

- Nhưng tôi không thích, tôi gọi Lệ Anh k quen, với cả chỉ có tôi mới đc gọi cô là gia sư thôi chứ chẳng ai dám gọi gia sư của tôi như thế đâu.

- Cái gì, ai là của anh hả. – Vừa nói tôi vừa đập bụp bụp vào lưng hấn ta.

- Ày da, đau quá, con gái gì mà hung dữ vật trời.

- Nữa hả, anh có tin tôi cho anh vào bệnh viện sống k?

- Thôi, k đùa cô nữa, đã khuya rồi, để tôi chở cô về.

- Ừ, biết lấy công chuộc tội như thế là tốt lắm.- Tôi cười

- Thôi, lên xe đi.

Tôi trèo lên xe. Chuẩn bị tư thế thật sẵn sàng để cho hấn phóng.

- Ê, mà cô cứ ôm tôi như hồi nãy nhá. – Hấn cười đều.

- Thôi đi đi. – Tôi đỏ mặt.

Nhưng k giống như lúc nãy, lần này hấn ta chạy chậm hơn, tôi vui vẻ ngắm cảnh trên đường. Bây giờ, tôi mới nhận ra rằng k phải chỉ có ở dưới quê, tôi mới có 1 cảm giác thật thoải mái.

Hấn đưa tôi về nhà, trước lúc về, hấn còn mi gió tôi 1 cái, tôi giận, chưa kịp làm gì thì hấn đã chạy mất hút, tôi vào nhà. Lên phòng và thấy chị tôi đang ngủ. Tôi nhẹ nhàng đắp chăn cho chị rồi lên giường ngủ cùng.

- Đêm nay thật tuyệt. – tôi nói rồi chìm vào giấc ngủ.

Bạn đang đọc truyện *Gia Sư Băng Giá* được tải miễn phí tại Ww.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 16: Chiến Tranh Giữa 2 Hotgirl

Hôm sau, tôi đến trường cùng chị với bao ánh mắt nhìn. Thấy chúng tôi, cả trường lại ồ lên như chưa bao giờ đc thấy tiền nữ vậy. Ánh mắt chia làm 1 ngà. 1 bên là của các chàng trai bị chúng tôi làm cho ngây ngất. số còn lại là ánh mắt ghen tị. Nhanh thật đó, mới đó mà bây giờ đã là ngày tổng kết. Tôi vui vẻ lên nhận phần thưởng một cách xứng đáng. Có lẽ bây giờ, tôi không còn lạnh lùng như trước nữa, mà rất hòa đồng, vui tươi với bạn bè. Nhưng bản chất vẫn là bản chất. Thực chất tôi chỉ vui vẻ với những người mình quen biết thôi, còn số còn lại thì vẫn ... Không ai có thể qua khỏi ánh mắt sát thủ của tôi.

Đã hết buổi tổng kết, chúng tôi đi về. Khi chúng tôi chuẩn bị thì có người đưa cho tôi 1 tờ giấy có ghi.

“Hãy đến bãi đất trống đằng sau trường, tôi có chuyện muốn nói, cô có thể đưa mọi người theo nếu cô muốn. Khánh Phương”

- Là Khánh Phương sao? Tại sao cô ta lại gọi tôi tới chứ. – Tôi nói.

- Thôi thì cô ta đã gọi thì em cứ đi đi, chúng ta sẽ cùng đi với em. – Chị tôi nói.

- Ủ, phải đó, đi đi xem cô ta làm cái trò gì nào. – Lần này là Tường Vi.

- Thôi được rồi. – Nghe lời mọi ng tôi mon men ra bãi đất trống sau trường, nơi mà tôi đã từng có 1 trận chiến ở đấy.

Tôi mới đc nghe nói rằng Khánh Phương là công chúa 1 băng đảng xã hội đen có phạm vi lớn, à không rất lớn. Bởi vậy, cô ta được học võ từ nhỏ, nên hay hổng hách, nhưng chẳng ai dám làm j cô ta cả. Bởi chỉ cần chạm vào 1 sợi tóc của cô ta thôi thì người đó đủ mất nhà tan cửa.

- Tôi đến rồi đó, cô có chuyện gì thì nói nhanh đi. – Tôi quát.

- Cô có biết, tôi là ai không hả? – Cô ta hỏi tôi.

- À, tôi biết chứ, cô là công chúa của 1 băng đảng xã hội đen có tên là Khánh Phương chứ gì, khổ quá nghe đến cái tên thôi cũng đủ làm người a sồn tóc gáy lên rồi. – Tôi mỉa mai.

- Hôm nay, tôi chính thức thách đấu với cô. – Cô ta nói.

- Cái gì, thách đấu ư? – Tất cả mọi ng cùng hét.

- Phải.

- Nhưng tại sao tôi lại phải đấu với cô.

- Vì anh ấy. – Cô ta chỉ tay về phía Gia Kiệt. – Trước khi có cô, anh ấy... là bạn trai của tôi, nhưng... chỉ vì cô .... mà chúng tôi... tan vỡ, tôi cần giải quyết vấn đề này ngay.

- À thì ra là thế, đó cũng là lí do mà tôi bị tát đấy sao. – Tôi không quên ném cái nhìn không mấy thiện cảm về phía Gia Kiệt.

- Cô sẽ đấu với tôi, nếu tôi thắng, chức No1 và Gia Kiệt sẽ là của tôi, còn không cô sẽ phải từ bỏ anh ấy.

- Oh, từ bỏ anh ấy ư? Cô xem người khác là vật đồ chơi của cô ưng chọn thế nào thì chọn sao? – Tôi nói

- Cô...

- Cô nghe cho rõ đây, tôi không việc gì phải rút lui cả, đó là chuyện của Gia Kiệt, còn

No.1 đó chỉ là cái danh, tôi không cần. – Nói xong tôi toan bỏ đi thì cô ta nói.

- Không lẽ cô hèn hạ vậy sao? Cô sợ tôi nên không muốn đấu. Cô làm tôi thất vọng đó- Cô ta cười đều.

- Tôi...Không phải vì tôi sợ mà là vì...

- Vì sao nào?

- Thôi được, đấu thì đấu, dù sao tôi cũng không mất mát gì, cô muốn khi nào, ngày mai hay chiều nay?

- Bằng giờ nay, ngày mai, và tại chính chỗ này.

- Được. – Nói xong tôi cùng đoàn người của mình bỏ về.

Chúng tôi liên hoan chào mừng buổi tổng kết kết thúc vui vẻ tại 1 quán ăn. Tôi vui vẻ hát hò,...nhưng tôi lờ đi 1 người, người đó không ai khác chính là Gia Kiệt. Có vẻ như mọi người(trừ Huỳnh Anh) thấy dc điều đó liền tạo cơ hội cho chúng tôi gần nhau nhưng tôi không chịu liên giện bỏ về. Người chờ tôi về không ai khác ngoài Huỳnh Anh. Tôi vui vẻ tạm biệt anh ấy rồi lên phòng ngủ với 1 tâm trạng nặng trĩu. Không hiểu sao câu nói của Khánh Phương cứ vang vọng trong đầu tôi. “ Trước khi có cô, anh ấy là bạn trai của tôi, nhưng chỉ vì cô mà chúng tôi tan vỡ” Tôi mệt mỏi và ngủ luôn tới sáng.

Hôm sau, tôi dậy sớm, chuẩn bị quyết chiến. Tôi chấp nhận không phải vì Gia Kiệt cũng không phải vì No.1 mà là vì chính bản thân tôi, tôi không muốn cô ta coi tôi là kẻ hèn nhát. Tôi mặc bộ đồ nhẹ đơn giản nhưng cũng không thiếu vẻ nghịch ngợm, xinh tươi. Dưới nhà mọi ng đã chờ tôi sẵn. Ai cũng ngạc nhiên khi thấy tôi. Cũng đơn giản thôi bởi tôi cột tóc cao rồi búi lên gọn gàng, mặc đồ đơn giản nhưng cũng bị tôi biến thành phức tạp. (chuẩn bị đánh nhau mà). Chúng tôi lên đường, và tất nhiên tôi ngồi xe của Huỳnh Anh.

Đến nơi, tôi bước xuống trước sự ngỡ ngàng của bao người. Tôi bước lên sàn đấu, đối diện là Khánh Phương.

- Cuối cùng cô cũng đến.

- Tất nhiên rồi, từ trước đến giờ tôi chẳng thất hứa với ai bao giờ.

2 chúng tôi cứ đấu khẩu 1 hồi như thế rồi cũng ngừng. Tôi nhìn cô ta bằng 1 ánh mắt sắt thép mà bất cứ thứ gì cũng không thể uốn cong nổi thanh sắt đó.

- Đó mới chính là Lệ Anh của nhà ta. – Tường Vi nói.

Tôi không biết thực lực của ta đến đâu, nhưng về bản lĩnh thì chắc chắn cô ta không bằng tôi rồi. Cô ấy chỉ dựa chủ yếu vào đàn em của mình. Trận chiến cuối cùng cũng xảy ra với 1 lý do không thể tin tưởng (vì 1 ng con trai).

- Bốp !!!!!!!!!!!!! Hự !!!!!!!!!!!!!

Cô ta liền dơ chân đá, nhưng tôi né dc, rồi tung ra vài cú đấm. Tôi cũng không thua tặng cho cô ấy vài chục cước. Bất thình lình cô ta tát tôi 1 phát. Trúng 1 đòn của cô ta, tôi hơi mất thăng bằng. Nơi tôi đặt chân chỉ vòn vện to bằng cái đĩa !! Phía bên kia, cô ta cũng chẳng khá hơn. Vết đỏ bầm nơi cánh tay khiến cô ta buột miệng:

- Á. Đau quá.

Tôi hít thở lấy lại thăng bằng. Tôi đấm tay xuống đất rồi vung cước Những ngọn cước xé gió phi thẳng vào mặt cô ta.

- Vũ !!!!!!!!!!!!!!!!!!!!!!!!!!!!!

Tránh được đòn thứ nhất, đòn thứ 2 ... đến đòn thứ tư thì cô ta dính chương. Cú đá của tôi chỉ lướt qua cằm mà cô ta có cảm giác chỗ da nơi đó như bị lột ra !!!Bông rất !!!!

Cô ta nghiêng răng chịu đau. Ánh mắt tóe lửa. Nhưng quá mệt nên cô ta không thể làm gì. Trong khi đó tôi chỉ hơi choáng váng nhưng chỉ một lúc sau thì bình thường lại được.

- Tôi đã thắng. Cô hãy thôi ngay mấy cái gọi là sĩ diện đi, cô chẳng là cái thứ gì cả, chẳng qua là nhà có quyền lực tí đã lên mặt rồi. Hôm nay, tôi để yên cho cô đó. – Tôi quát rồi bỏ đi trước ánh mắt ngạc nhiên của bao người.

Thế là tôi đã thắng nhưng tôi vẫn xem như chẳng có thứ gì cả, bởi tôi vẫn thế chẳng mất gì mà cũng chẳng dc gì. Mọi người tổ chức cho tôi 1 bữa tiệc ăn mừng, tôi k còn cách nào khác đành tham dự.

- chúc mừng tiểu thư nhà ta đã thắng lợi. – Tiếng Gia Hoàng.

- Không ngờ cô em nhà ta lại gẽ gớm vậy đó, sau này ai mà vợ lại của nợ này chắc khổ lắm đấy. – Chị tôi nói mà không quen ném ánh mắt về phía Gia Kiệt.

- Thôi, mọi người ăn nhanh đi, bụng tôi phản ứng rồi nè. – Tôi nói đánh trống lảng. Nhưng cũng không ai để ý cả vì ai cũng đói hết rồi.

Bạn đang đọc truyện *Gia Sư Bằng Giá* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 17: Buổi Đi Chơi Picnic

Là là la... Trong Lệ Anh có tin nhắn. Nó hồi hộp mở tin nhắn của Huỳnh Anh ra coi: “ Chiều nay em rảnh không đi chơi với anh nhá.”

“ Dạ, chiều nay em rảnh, mà đi chơi ở đâu vậy anh?”

“ Thì cứ em cứ đi đi rồi biết, hẹn em 2h nhá, anh qua nhà đón em”

“ Dạ, Bye anh nhá”

Tôi hí hửng lên phòng tìm 1 bộ đồ nào thật xinh để mặc. Vừa tìm miệng vừa hát vang mấy câu hát mà tôi thích.

- Ô, hôm nay có chuyện gì mà tiểu thư nhà ta vui thế. – Tiếng của chị tôi.

- Hi hi em đi chơi.

- Vậy sao? Thôi em cứ đi đi, lâu ngày đi chơi cho vui vẻ.

Rồi thời gian trôi qua thật nhanh mới đó đã 2h. Chị tôi có việc ra ngoài, Tường Vi thì đi chơi với Gia Hoàng. Tôi hí hửng đợi anh Huỳnh Anh. Rồi xe của anh ấy cũng tới. Hôm nay trông anh ấy thật xinh trai.

- Em xong chưa, ta đi thôi. – Anh cười.

- Vâng ạ. – Nói xong tôi nhảy tót lên xe của anh ngồi.

- Hôm nay trời đẹp quá. – Tôi nói.

- Ừ, đẹp thật.

- Anh định đưa em đi đâu đó? – Tôi không quên hỏi.

- Thì cứ từ từ, đến nơi em sẽ biết.

Rồi tôi ngồi trên xe ngoan ngoãn như 1 con mèo. Xe dừng lại thăm cỏ xanh mơn mướt. Tôi tung tăng chạy nhảy trên thảm cỏ đó. Còn anh Huỳnh Anh lấy đồ ăn chuẩn bị từ trước trong xe ra.

- Lệ Anh lại đây, giúp anh 1 tay nào. – Anh gọi

Nghe anh ấy gọi, tôi chạy lại ngay. Lấy trong thùng đồ anh ấy mang ra 1 tấm thảm màu hồng xinh tươi. Trải lên rồi ngồi xuống tôi dọn những thứ đồ ăn mà anh mang tới ra đĩa trông thật đẹp mắt.

- Em thấy không đồ ăn này toàn thứ mà em thích đó.

- Hi, sao anh biết đc.

- Anh mà lì.

Thế là 2 chúng tôi ngồi trên tấm thảm đó vừa thưởng thức những món ngon vừa nói chuyện vui vẻ. Tôi không hiểu tại sao khi ở bên anh ấy tôi lại có cảm giác vui đến vậy. Ăn xong, chúng tôi dọn dẹp và đứng dậy, đi dạo quanh đây ngắm hoàng hôn.

- Woa. Hoàng hôn đẹp thật đấy anh. – Tôi hét.

- Ừ, em thích không?

- Có chứ, em thích lắm. – Đến đây tôi mới nhớ đến tối hôm trước, tôi ở bên Gia Kiệt cũng vui vẻ thế. Nhưng thôi, tôi đang nghĩ gì thế này, ở bên anh Huỳnh Anh nhưng tại sao tôi lại nghĩ tới Gia Kiệt, không đc, không đc thế - Tôi nghĩ.
- Em đã hôn ai bao giờ chưa? – Câu nói của anh ta phá tan bao mộng tưởng của tôi.
- Em hôn ng ta thì nhiều, nhưng chưa ai hôn em cả. – Tôi thần nhiên đáp.
- Cái gì, nhiều ư? Em làm gì mà hôn lắm người thế.
- Tại anh không biết đấy thôi. Hồi trước, khi chưa lên đây, em cũng là Hotgirl của trường, có rất nhiều anh chàng tỏ tình với em nhưng bị em từ chối bằng 1 nụ hôn.
- Thật sao? Nhưng tại sao lại là 1 nụ hôn?
- Nụ hôn đó, như 1 lời chia buồn với họ, những người xấu số.
- Ôi trời, vậy có khi nào anh bị em tặng cho 1 nụ hôn đó không? – Anh Cười.
- Thì anh cứ tỏ tình đi rồi em tặng cho. – Tôi đùa.
- Thế còn anh, anh đã hôn ai chưa?
- Chưa, anh chỉ hôn người con gái anh yêu thôi.
- À, ra thế, nhưng nếu anh yêu nhiều người thì sao?
- Cái đó anh không biết. – Anh đỏ mặt.
- Thôi muộn rồi, chúng ta về nhà.
- Ừ.

Rồi anh ấy đưa tôi về. Về đến nhà vẫn chưa ai về cả. Tôi vui vẻ tạm biệt anh Huỳnh Anh và vào nhà. Vào đến phòng của mình, tôi mới nghĩ đến chuyện chiều nay Tại sao, tại sao tôi lại vui như thế, ở bên Huỳnh Anh tôi có được cảm giác vui vẻ, nhưng ở bên Gia Kiệt, tôi có được 1 cảm giác ấm áp, sưởi ấm trái tim giá băng của tôi.

- A, Lê Anh về rồi à, hôm nay đi chơi có vui không em? – Tiếng nói của chị làm tan biến mấy cái suy nghĩ vớ vẩn của tôi.
- Dạ, em về rồi, hôm nay chơi cũng vui lắm.
- Mà hôm nay em đi chơi với ai vậy, chị tò mò quá. – Chị tôi nháy mắt.
- Em đi với anh Huỳnh Anh. – Tôi thần nhiên đáp.
- À, là anh ấy à. – Chị tôi nói nhỏ, nét mặt thoáng buồn.

Tôi không hiểu tại sao chị lại buồn dù cổ dẫu tôi trong khi tôi đi chơi với anh Huỳnh Anh chứ. 2 chúng tôi leo lên giường ngủ. Mỗi người 1 tâm trạng. Nhưng tôi không ngủ đc. Quả thực tôi rất tò mò, tại sao lại thế, tại sao chị tôi lại buồn. Rồi tôi thiếp đi.

Bạn đang đọc truyện *Gia Sư Băng Giá* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 18: “Ngày Sinh Nhật Của Tôi – Tổ Tình”

Hôm nay thức dậy tôi đã thấy có 1 cái gì đó rất kì lạ. Mới sáng sớm mọi người đã có mặt đông đủ ở nhà tôi.

- Tại sao mọi người lại có mặt ở đây sớm thế này. – Tôi thắc mắc.
- Ukm có gì đâu, chị mời họ đến đó. – Tiếng chị tôi.
- À, ra thế, mà chị mời họ đến đây làm gì?

- Cái đó là chuyện của chị, mà hôm nay em đừng ở nhà, ra ngoài chơi đi.

- Ra ngoài chơi? Tại sao?

- Thì mấy bữa nay em mệt rồi, chị muốn em nghỉ ngơi cho khỏe ấy mà.

- Thôi được, ra ngoài thì ra ngoài.

- Mà chị cho em chọn 1 người để đi chung cho vui đó.

- 1 người sao? – Tôi ngạc nhiên.

- Ủ, chọn nhanh đi không là chị đổi ý cho em đi 1 mình bây giờ.

Tôi đưa ánh mắt lạnh lùng của mình nhìn mọi người 1 lượt, rồi dừng ánh mắt ấy tại chỗ anh Huỳnh Anh. Rồi liếc sang chỗ chị thấy chị tôi có vẻ buồn nên tôi đổi ý

- Tường Vi, em sẽ đi với tường Vi. Gia Hoàng ơi cho tôi mượn Tường Vi 1 ngày nhá. – Tôi nháy mắt.

- Ủ cho mượn đó. – Đỏ mặt, gãi đầu.

Rồi tôi kéo tay Tường Vi ra ngoài.

- Mọi người hôm nay sao vậy, tại sao lại cố ý đuổi chị ra ngoài. – Tôi hỏi bằng ánh mắt sát thủ.

- Em không biết. – Nó mỉm cười.

- Thôi, mặc kệ, mình đi thôi.

Thế là chúng tôi đón taxi đi. 2 chị em đến siêu thị Bic C để Shopping, 2 chúng tôi lang thang khắp các quầy bán hàng. Mua đc bao nhiêu là đồ đẹp. Ăn được bao nhiêu là đồ ngon. Rồi 2 chị em tôi đến khu vui chơi. Sự xuất hiện của 2 chị em chúng tôi khiến bao chàng trai phải xiêu lòng. Chúng tôi đi đến đâu là cả tá người vây lại.(2 hotgirl mà lị). Chúng tôi chơi những trò chơi sở trường của mình. Tôi chọn trò nhảy Audition bằng chân còn nhóc Tường Vi chọn trò bắn súng. Mấy trò này hồi ở dưới quê chúng tôi chơi rất nhiều và cũng là quán quân vì không 1 ai có thể lại 2 chị em chúng tôi, còn ở đây thì không biết. Tôi đặt bàn chân trắng nõn lên những phím nhảy trước sự ngạc nhiên của bao người. Rồi tôi chọn độ khó nhất, chọn bài hát, sẵn rồi bắt đầu.

Are you Ready.... Three...Two...One...Start... bàn chân tôi lướt nhẹ trên những phím. Rồi Perfect liên tục, thi thoảng có vài cái Great. Tuyệt đối không có cái Cool, Bad hay Miss 1 cái nào. Rồi 1 cú finish thật tuyệt. Kết thúc, tôi xếp loại A. Mọi người vỗ tay ầm ầm.

- Chà cô gái kia xinh nhỉ?

- Ủ, cô ta nhảy đỉnh gê.

- Chắc không ai lại cô ta đâu nhỉ.

.....Và nhiều câu nói tương tự như thế vang lên.

Bên kia Tường Vi cũng không kém, nó cầm khẩu súng thật chắc trong tay, nhắm vào những con quái vật, và...Đùng, chuẩn 100% nó đã thắng. 2 chúng tôi vinh quang trong tràng pháo tay của mọi người. Nhưng cũng đã muộn, chúng tôi về.

Trên đường về.

- Hôm nay vui quá chị nhỉ. – Nó bảo.

- Ủ, bọn trên này còn gà hơn ở dưới quê mình nữa chứ. – Tôi bảo

- Hahaha chúng tôi cười vang cả xe.

Về đến nhà, thấy căn nhà tối thui tôi ngạc nhiên, chị có Tường Vi nó là vẫn bình thường.

- Cái quái gì đang xảy ra vậy. – Tôi nói

- Em không biết, thôi mình vào nhà đi.

Rồi 2 chúng tôi vào nhà. Mở cửa ra, vừa đặt chân xuống nền nhà thì điện bật lên, rồi...

- Bùm bùm bùm. – Tiếng bong bóng nổ.

- Happy Birthday. – Mọi người hét lên làm tôi giật mình.

- Chúng mừng sinh nhật em. – Anh Huỳnh Anh nói.

- Sao cơ, sinh nhật em á. – Đôi mắt tôi long lanh, rồi những hạt nước mắt đầu tiên rơi xuống.

Cũng đúng thôi, tôi đã quên mất ngày sinh nhật của mình. Kể từ ngày bố mẹ tôi mất đi tôi không được tổ chức 1 buổi sinh nhật nào cả.

- Sao thế, ngày vui như hôm nay sao cô lại khóc.

- Cảm ơn, mọi người. – Tôi lí nhí.

Mọi người đưa tôi vào bàn ăn, trên bàn toàn những món tôi thích. Giờ thì tôi đã hiểu vì sao mọi người lại đuổi tôi ra ngoài. Chúng tôi quây quần bên nhau. Chúng tôi đùa giỡn. Cả 1 cái bánh kem thật ngon mà chẳng ăn đc 1 miếng nào, tất cả đều bị chúng tôi cho thành 1 bãi chiến trường. Mặt đứa nào đứa đấy trắng phều. Chúng tôi thi nhau hết rồi cười. Rồi cũng tàn tiệc, Chúng tôi dọn dẹp bãi chiến trường. Rồi hết bất ngờ này đến bất ngờ khác. Họ đưa tôi vào 1 căn phòng mà trước giờ tôi không hề biết đến sự tồn tại của nó. Họ đã trang trí thật đẹp, ở đây những món quà to nỏ đủ loại đang chờ tôi đến. Tôi bóc quà, từ những món quà to nhất. Bao nhiêu là đồ đẹp những thứ tôi thích trước mắt, tôi cảm nhận được sự hạnh phúc trước mắt. Rồi mọi người lại dọn dẹp còn tôi đc miễn phần đó. Tôi leo lên sân thượng hít thở. Có thể đây là sẽ lần sinh nhật vui nhất. Tôi lại khóc, nước mắt của sự hạnh phúc. Rồi 1 vòng tay êm ấm ôm lấy tôi. Đó là vòng tay của Gia Kiệt.

- Anh làm cái gì vậy. – Tôi gạt tay ra.

- Sao thế, em lại lạnh nhạt với anh rồi gia sư à.- Anh ta lại siết tay lại càng chặt hơn

- Tôi chẳng lạnh nhạt với ai cả, anh bỏ tay ra đi. – Tôi quát.

Nhưng anh ta không chịu nghe. Tôi không còn cách nào khác và...

Bốp..

- Sao gia sư lại đánh anh. – Anh ta nói.

- Tôi đã nói rồi mà, ai bảo anh không chịu bỏ tay ra. – Tôi giận bỏ về phòng.

Rồi mọi người cũng lần lượt bỏ về hết. Hôm nay chị Lệ Thu sẽ ngủ với Tường Vi, tôi ngủ 1 mình. Nằm trên giường, tôi trằn trọc. Tại sao mình lại đánh anh ấy chứ, mình làm thế có quá đáng lắm không. Tôi nghĩ thế. Nhìn quanh phòng tôi thấy có 2 cái túi nhỏ màu hồng. Mở ra thì mỗi cái túi có 1 cái hộp nhỏ. 1 cái là của anh Huỳnh Anh, cái còn lại là của Gia Kiệt. Rồi tôi mở ra, không hiểu sao nó lại ở đây, mà không nằm trong đồng quà khi này. Thật ngạc nhiên trong 2 chiếc hộp đó là 2 chiếc nhẫn kim cương. Nhìn cái nào cũng đẹp hết. Tôi nhìn kĩ lại thì trong mỗi cái hộp còn có 1 mẫu giấy nhỏ. Của Huỳnh Anh “Xin hãy nhận tấm lòng của anh” Của Gia Kiệt “Hãy hiểu tình cảm của tôi dành cho em là vĩnh cửu” Hôm nay quả là 1 ngày đặc biệt. Tôi vừa có được 1 bữa tiệc sinh nhật vui vẻ vừa có được 2 lời tỏ tình của 2 chàng trai mà tôi mến.

Ngắm nhìn 2 chiếc nhẫn 1 cách âu yếm, tôi biết mình chỉ được chọn 1. Nhưng không hiểu sao tôi lại bối rối như thế. Quả thực tôi rất muốn cả 2 cái (tham lam quá). Nhưng tôi lại nghĩ đến chị Lệ Thu, người chị của tôi, bây giờ tôi mới nhận ra thế nào là tình yêu. Và tôi chẳng biết chị tôi thích anh Huỳnh Anh. Nhưng tôi không biết làm sao cả, đành ghi vào mỗi tờ giấy đó 5 tiếng “Cho em thời gian nhé” Rồi bỏ vào 2 cái hộp đó nhưng nhẫn thì tôi vẫn giữ (tham chưa kia).

Sáng hôm sau, tôi hẹn 2 người ra mà không cho chị Lệ Thu biết, đưa 2 người 2 cái hộp, rồi về. 2 người họ ngỡ ngàng lắm, vì cả 2 đều tỏ tình với tôi mà.

Bạn đang đọc truyện *Gia Sư Bắng Giá* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 19: Hận Thù Vẫn Là Hận Thù

Rồi thời gian trôi qua, 1 ngày...2 ngày...1 tuần...2 tuần...1 tháng. Tôi vẫn cứ đi chơi với mọi người 1 cách bình thường. Nhưng tôi vẫn không tìm được câu trả lời. Quả thực, cả 2 đối với tôi rất tốt. Nhưng mỗi lần đó tôi lại nghĩ đến chị tôi, liệu tôi có ích kỉ khi không nghĩ cho chị không nhỉ, cứ mỗi lần đi chơi với anh Huỳnh Anh về tôi lại thấy chị buồn, tôi cũng buồn theo. Tôi đâu biết rằng luôn có 1 ánh mắt đen tối luôn nhìn tôi đầy hận thù mỗi khi tôi đi với Gia Kiệt(là ai chắc biết rồi).

Hôm nay, chúng tôi tổ chức 1 buổi tiệc tạm biệt mùa hè vì còn 2 tuần nữa là vào năm học rồi. Chúng tôi hẹn nhau ở quán ăn My Love, nơi mà chúng tôi hay thường lui tới. Chúng tôi ăn uống, chuyện trò tới khuya rồi về, Gia Hoàng chở Tường Vi về. Mọi người đứng hết ở bãi đỗ xe, lúc đấy tôi mới chợt nhớ là mình để quên ví tiền trong nhà hàng.

- Thôi chết, em để quên ví tiền ở trong quán rồi, mọi người chờ em 1 lát nhá. – Nói rồi tôi tôi chạy qua đường, lao vào nhà hàng tìm ví. Thật may chẳng ai lấy nó cả, nó vẫn nằm nguyên đó.

Tôi hí hửng, lấy nó và ra ngoài.

- Tìm thấy rồi, mọi người ơi. – Từ bên đường bên này, tôi hét lên, rồi qua đường.

Rồi không biết từ đâu, 1 chiếc xe ô tô ngược chiều lao tới, lao thẳng về phía tôi. Vì quá nhanh tôi không kịp phản ứng, chỉ biết đứng chờ người ta đâm vào.

- Aaaaaaaaaaaaaa, Tôi hét lên. – Nhưng tôi cảm thấy mình không sao cả.

- Hự, aaaa. – Đó là tiếng của chị Lệ Thu, không hiểu từ đâu chị lao đến cứu tôi.

- Hahaha. – Tiếng vang lên từ chiếc xe đó.

- Chị, chị ơi, chị làm sao thế này. – Tôi hét.

Mọi người chạy lại, nhanh chóng đưa chị tôi vào bệnh viện. Chị tôi được cấp cứu. Đó là KHánh Phuong, tôi không ngờ cô ta lại nham hiểm đến thế, mối thù của cô ta với tôi vẫn chưa dứt. Đã lần thứ 2 rồi, chị ấy lại đỡ cho tôi thêm lần nữa. Chắc vì 2 chị em tôi giống nhau quá nên cô ta cứ tưởng người bị đâm là tôi. Tôi khóc, khóc và nước nớc. 1 vòng tay ôm lấy tôi – là của Gia Kiệt

- Em nín đi, chị của gia sư sẽ không sao mà.

Rồi tôi tựa đầu vào bờ vai ấm áp của Gia Kiệt mà ngủ đi. Trong lúc còn mơ màng, tôi mới để ý đến nét mặt của Huỳnh Anh, anh ta còn sốt sắng hơn cả tôi. Rồi bác sĩ cũng ra:

- Cô ấy không sao chứ. – Là tiếng của Huỳnh Anh, anh ấy nói khi tôi còn chưa kịp cất lời.

- Cô ấy đã qua cơn nguy kịch, may là đưa vào cấp cứu kịp thời. – Bác sĩ nói.

- May quá. – Tôi nói.

- Thấy chưa, tôi đã bảo rồi mà, cô ấy sẽ không sao đâu. – Gia Kiệt nói.

Rồi chúng tôi được vào thăm chị ấy. Khi tôi còn chưa kịp làm gì thì Huỳnh Anh đã chạy đến trước. Nhìn anh ta chăm sóc chị Lệ Thu còn kĩ hơn cả tôi. Bây giờ, tôi mới nhận ra là tình cảm của anh ấy dành cho tôi đã nhạt đi cùng với thời gian. Cuối cùng thì chị tôi cũng tỉnh lại.

- Chị ơi, chị có làm sao không. – Tôi nói.

- Chị không sao, em đừng lo, đã tìm ra được chủ nhân của chiếc xe đó không em.

- Là Khánh Phuong, cô ấy đã bị bắt rồi chị, giờ cô ấy đang bị khám xét.

- Người như cô ấy, đáng bị như thế. – Tường Vi nói.

- Bây giờ thì tốt rồi. – Huỳnh Anh nói, ánh mắt long lanh.

Bạn đang đọc truyện *Gia Sư Băng Giá* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 20: Nụ Hôn Kết Thúc Và Bắt Đầu Cuộc Tình Mới

Chúng tôi thay phiên nhau chăm sóc cho chị ấy. Hôm nay đến lượt của Tường Vi, tôi hẹn Huỳnh Anh ra ngoài, chính xác là ban công nhà tôi.

- Anh đã khác, anh đã thay đổi, tình cảm của anh dành cho em đã mờ đi. – Tôi nói, vừa nói vừa đưa chiếc nhẫn mà anh đã tặng cho tôi ra.

- Cái này là ...

- Anh đã tặng cho em khi anh còn tình cảm với em nhưng giờ tình cảm đã hết, em giữ cái này không để làm gì cả, tốt nhất là anh hãy đưa cái này cho chị Lệ Thu, người mà anh yêu.

- Em...sao em lại thế?

- Em đã nhận ra tình cảm của chúng ta dành cho nhau đã hết, anh hãy ở bên người anh yêu.

- Anh...anh xin lỗi.
- Không việc gì anh phải xin lỗi cả, đó không phải là lỗi của anh.
- Anh...Anh có 1 việc nhờ em, em có thể giúp anh được không.
- Tất nhiên, anh nói đi.
- Hãy tặng anh 1 nụ hôn, từ chối tình yêu mà em đã tặng cho nhiều chàng trai ư không?
- Sao lại thế, tại sao anh lại muốn thế?
- Anh đã làm em buồn và anh muốn chúng ta kết thúc ở đây.
- Thôi được.

Nói rồi tôi tặng anh ấy 1 nụ hôn, đôi môi của tôi đặt lên đôi môi ngọt ngào của anh ấy. Rồi tôi dứt ra, còn 1 chút nuối tiếc, có 1 vài giọt nước mắt, rơi xuống gò má của tôi. Nhưng đó không phải là nước mắt của tôi, mà là nước mắt của anh ấy. Tôi cũng thút thút rồi chạy đi. Để anh ấy lại trong sự đau xót.

Tôi bỏ đi, chạy đến 1 quán bar gần nhà. Tôi uống rượu, mặc dù không biết uống, nhưng tôi vẫn cố uống, uống trong sự đau khổ. Rồi từ đâu, Gia Kiệt bước tới.

- Gia sư, sao em lại uống rượu?
- Sao anh lại ở đây. – Tôi hỏi.
- Anh đã nghe Huỳnh Anh nói rồi. Em không sao chứ?
- Em không sao.- Tôi nói, rốt cuộc khi tôi buồn cũng chỉ có Gia Kiệt là ở bên tôi, sưởi ấm cho tôi, cho tôi cảm giác hạnh phúc.

Rồi tôi say khướt. Anh ta đưa tôi về tận nhà. Bế tôi vào phòng, tìm anh ta đang đập giữ dỗi. Đặt tôi lên giường, đắp cái chăn ấm áp lên người tôi, tôi thiếp đi. Bỗng nhiên trời mưa, mưa rất to và còn có cả sấm chớp nữa. Quá khứ ngày hôm ấy lại hiện về.

- Lạnh, lạnh quá. – Tôi khẽ rên.
- Sao? Em lạnh hả. – Anh ta đã biết được quá khứ của tôi nên rất lo. Sờ chân tôi thì thấy nóng rất, anh ấy lại càng lo hơn. Đắp hết chăn lên người tôi vẫn không xuể. Tôi vẫn run cầm cập.
- Lạnh. Em lạnh quá. – Tôi vẫn rên.
- Sao? Em vẫn lạnh ư? Biết làm sao bây giờ? – Nói rồi anh ta cứ đi lại lại trong phòng tìm cách cho tôi hết lạnh.

Rồi không biết nghĩ gì anh ta nhảy luôn lên giường, ôm chặt lấy tôi.

Không hiểu lúc đó làm sao mà tôi thấy rất lạnh, miệng cứ không ngớt lên:

- Lạnh. Lạnh lắm anh ơi.

Không còn cách nào khác anh ta đành cởi áo ra và...ôm lấy tôi. (tuyệt đối không được hiểu nhầm đây, Gia Kiệt ôm Lê Anh để cho cô ấy đỡ lạnh thôi.) Rồi không hiểu nghĩ gì anh ta ngủ luôn, chìm đắm trong sự ấm áp.

Sáng hôm sau, khi những tia nắng xuyên qua cửa sổ, rơi vào mắt thì tôi chợt tỉnh. Cảm giác có 1 thứ gì đó rất ấm áp đang vây lấy mình, tôi nhìn lại thì... Thì thấy Gia Kiệt...không mặc áo...đang ôm tôi. Và tôi hét lên:

- Aaaaaaaaaaaaaaa! Cái quái gì vậy. – Nói rồi tôi chạy ngay vào phòng tắm. Thút thút, 1 giọt 2 giọt nước mắt rơi...

- Lê Anh à, em đừng hiểu nhầm, anh...anh không làm gì em đâu, tối qua em say khướt, anh đưa em về, rồi mưa, em sốt cao, em nói lạnh, anh đắp hết chăn lên người em rồi mà em vẫn thấy lạnh, anh...anh...ôm...em rồi mà em vẫn thấy lạnh, thế là anh đành... - Anh ấy nói luôn 1 tràng.

Tôi mở cửa ra, khuôn mặt rặng ngời. Chạy đến ôm chầm lấy anh thật chặt và nói:

- Cảm ơn, cảm ơn anh, tối qua em ngủ rất ngon, cảm ơn anh đã cho em thấy sự hạnh phúc. (đôi luôn cả đại từ nhân xưng)
- Anh...anh...Lê Anh à. – Anh ấy đỏ mặt.

Anh ấy đâu ngờ rằng những giọt nước mắt vừa rơi xuống không phải vì buồn mà nó là giọt nước mắt hạnh phúc. Bỗng dưng cảm thấy mình thật hạnh phúc nước mắt của tôi không chịu đứng yên mà cứ nhảy loạn xạ và cuối cùng nó rơi ra ngoài. Anh ấy cũng đâu tha ôm chặt lấy tôi, nhấc bổng tôi lên.

- Ôi, bỏ em xuống em không đùa đâu, bỏ xuống ngay. – tôi nói.

2 chúng tôi vui đùa trong sự hạnh phúc và đâu ngờ rằng, ngoài cửa đang có 2 người 1 trai 1 gái đang nhìn lên chúng tôi mà cũng hạnh phúc theo đó là Huỳnh Anh và Lệ Thu.

Bạn đang đọc truyện *Gia Sư Bổng Giá* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 21: Kết Thúc Tốt Đẹp

6 năm sau.....

Tại 1 nhà thờ...3 cặp đôi trẻ đó là Lệ Anh với Gia Kiệt, Lệ Thu với Huỳnh Anh, Tường Vi với Gia Hoàng. Mỗi người 1 tâm trạng, có vui, hồi hộp, lo lắng 1 chút thẹn thùng,... họ đang tổ chức lễ cưới.

Phía bên này là đi tôi đại diện cho gia đình nhà gái, còn bên kia là ba, mẹ của Gia Kiệt, Gia Hoàng và Huỳnh Anh. Chúng tôi bước ra trước sự ngỡ ngàng của bao người, những tiếng trầm trồ, khen ngợi đủ điều vang lên. Được đi trên 1 tấm thảm đỏ, trải dài điều thật sự làm cho tôi hạnh phúc.

- Lệ Anh, Lệ Thu, Tường Vi, 3 con có đồng ý lấy Gia Kiệt, Gia Hoàng và Huỳnh Anh làm chồng sẽ ở bên các con chăm sóc cho các con suốt cuộc đời không. – Tiếng của cha sứ.

- Chúng con đồng ý. – Cả 3 chúng tôi đồng thanh.

- Gia Kiệt, Gia Hoàng, Huỳnh Anh, 3 con có đồng ý lấy Lệ Anh, Lệ Thu, Tường Vi làm vợ sẽ ở bên sát cánh cùng con không?

- Chúng con đồng ý.

Tôi, chị Lệ Thu và Tường Vi, 3 chúng tôi thật xinh xắn, lộng lẫy trong bộ váy cưới màu trắng dịu dàng.

Còn Gia Kiệt, Gia Hoàng và Huỳnh Anh trông thật handsome, chắc chắn trông bộ chú rể, nhìn ai cũng xứng đôi, vừa lứa cả.

Thế là chúng tôi ở bên nhau, ngày cưới diễn ra tốt đẹp. Nhờ tôi khuyên bảo, Gia Kiệt cũng đồng ý chấp nhận người mẹ kế của mình. Họ càng trở nên thân thiết.

Gia Kiệt, Gia Hoàng và Huỳnh Anh họ mở 1 công ti có tên là My Love, 1 công ti lớn hợp tác với công ti của bố mẹ Gia Kiệt, Gia Hoàng và cả Huỳnh Anh nữa. 4 công ti tạo thành 1 tập thể vững mạnh đi đầu trong nước và đang có kế hoạch phát triển ra nước ngoài.

Còn tôi, chị Lệ Thu và cả Tường Vi mở 1 tập đoàn thời trang lớn có tên là My Love 2 đứng đầu quốc gia có tiếng ở các quốc gia nổi tiếng như Anh, Pháp, Mỹ..

6 chúng tôi ở trong 1 tòa biệt thự rộng lớn, cùng làm việc, cùng vui chơi. Thành thạo, bố mẹ chúng tôi lại đến ở 1 vài ngày cho gia đình có 1 sự ấm áp riêng.

Bây giờ, trên sân thượng, chỉ có 2 chúng tôi – Tôi và Gia Kiệt – Đang chìm đắm trong hạnh phúc.

- Em thấy sao, gia sư? – Anh hỏi.

- Rất vui và hạnh phúc. Mà sao anh cứ gọi em là gia sư hoài vậy, em đâu còn là gia sư của bé My nữa đâu.

- Tuy thế nhưng anh vẫn thích gọi em là gia sư, em sẽ mãi mãi là gia sư của lòng anh.

- Thật sao?

- Tất nhiên rồi. – Anh ôm tôi vào lòng – Anh yêu em “ gia sư bằng giá” à.

- Em cũng yêu anh, hoàng tử ấm áp của em.

Bạn đang đọc truyện *Gia Sư Bổng Giá* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

